

**REPUBLIKA HRVATSKA
DRŽAVNA KOMISIJA ZA KONTROLU
POSTUPAKA JAVNE NABAVE**

KLASA: UP/II-034-02/26-01/465

URBROJ: 354-02/4-26-10

Zagreb, 15. rujna 2026.

Državna komisija za kontrolu postupaka javne nabave, OIB: 95857869241, u Vijeću sastavljenom od članova Zvonimira Jukića, zamjenika predsjednice te Olge Majdak Huljev i Gordana Klišanića, članova, u žalbenom postupku pokrenutom po žalbi žalitelja EOL-EKOS d.o.o., Rijeka, OIB: 95915932567, zastupanog po opunomoćeniku Marijanu Vešligaju, odvjetniku iz Odvjetničkog društva Vešligaj i Sliepčević j.t.d., Zagreb, OIB: 96853250825, u odnosu na odluku o odabiru za Grupu 1. u ograničenom postupku s uspostavom dinamičkog sustava nabave, broj objave: 2025/S F02-0008776, predmet nabave: spremnici za otpad (po grupama), naručitelja Grad Zagreb, Zagreb, OIB: 61817894937, koji kao središnje tijelo za javnu nabavu provodi postupak za naručitelja ZAGREBAČKI HOLDING d.o.o. Zagreb, OIB: 85584865987, na temelju članka 3. Zakona o Državnoj komisiji za kontrolu postupaka javne nabave (Narodne novine, broj 18/13, 127/13, 74/14, 98/19 i 41/21) te članka 398. Zakona o javnoj nabavi (Narodne novine, broj 120/16, 114/22 i 48/26: dalje u tekstu: ZJN 2016) donosi sljedeće

R J E Š E N J E

1. Poništava se Odluka o odabiru br. 2025-507-1 od 7. srpnja 2026. Grupa 1. standardizirane kante i kontejneri za period do 31.12.2026. godine, u ograničenom postupku s uspostavom dinamičkog sustava nabave, broj objave: 2025/S F02-0008776, predmet nabave: spremnici za otpad (po grupama), naručitelja Grad Zagreb, Zagreb.
2. Nalaže se naručitelju Grad Zagreb, Zagreb, da u roku od 8 dana od dana javne objave rješenja na internetskim stranicama Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, nadoknadi žalitelju EOL-EKOS d.o.o., Rijeka, troškove žalbenog postupka u iznosu od 2.306,25 eura.

O b r a z l o ž e n j e

Naručitelj Grad Zagreb, Zagreb, kao središnje tijelo za javnu nabavu za potrebe naručitelja ZAGREBAČKI HOLDING d.o.o., Zagreb, objavio je dana 28. srpnja 2025. u Elektroničkom oglasniku javne nabave Republike Hrvatske (dalje: EOJN RH) poziv na nadmetanje s dokumentacijom o nabavi u ograničenom postupku s uspostavom dinamičkog sustava nabave, broj objave: 2025/S F02-0008776, predmet nabave:

spremnici za otpad. Predmet nabave je podijeljen na tri grupe: 1. Standardizirane kante i kontejneri, 2. Sanduci i press kontejneri, 3. Specijalizirani spremnici različitih volumena i materijala.

U postupku dodjele ugovora u okviru dinamičkog sustava nabave, naručitelj je dana 24.11.2025., za zasebnu nabavu: SPREMNICI ZA OTPAD; GRUPA 1. STANDARDIZIRANE KANTE I KONTEJNERI za period do 31.12.2026. godine, objavio dokumentaciju o nabavi i poslao pozive na dostavu ponuda gospodarskim subjektima.

Na temelju upućenog poziva za dostavu ponuda, u roku za dostavu ponuda, zaprimljeno je šest ponuda od kojih je naručitelj dvije ocijenio valjanima, te je dana 7. srpnja 2026. donio i 13. srpnja 2026. objavio Odluku o odabiru br. 2025-507-1 Grupa 1. standardizirane kante i kontejneri za period do 31.12.2026. godine, kojom je kao ekonomski najpovoljniju odabrao ponudu ponuditelja TRIDION d.o.o., Zagreb.

Na navedenu Odluku o odabiru, urednu žalbu je 23. srpnja 2026. izjavio ponuditelj EOL-EKOS d.o.o., Rijeka zastupan po opunomoćeniku Marijanu Vešligaju, odvjetniku iz Odvjetničkog društva Vešligaj i Sliepčević j.t.d., Zagreb. Žalitelj u žalbi u bitnom osporava zakonitost postupka pregleda i ocjene ponuda, odnosno odbijanje svoje ponude te valjanost odabrane ponude. Žalbenim zahtjevom predlaže da se poništi predmetna Odluka o odabiru te zahtijeva naknadu troškova žalbenog postupka.

U odgovoru na žalbu naručitelj u bitnome osporava osnovanost žalbenih navoda. Žalbenim zahtjevom predlaže odbiti žalbu žalitelja kao neosnovanu.

Odabrani ponuditelj nije dostavio očitovanje na žalbu sukladno odredbi članka 418. ZJN 2016.

Tijekom žalbenog postupka izvedeni su dokazi pregledom i analizom dostavljenog dokaznog materijala koji se sastoji od obavijesti o nadmetanju, dokumentacije o nabavi, zapisnika o otvaranju ponuda, ponude žalitelja, ponude odabranog ponuditelja, zapisnika o pregledu i ocjeni ponuda, Odluke o odabiru, te ostalih dokaza.

Žalba žalitelja je dopuštena, pravodobna i uredna te izjavljena od ovlaštene osobe.

Žalba je osnovana.

Žalitelj u žalbi osporava odbijanje svoje ponude navodeći da je naručitelj odbio njegovu ponudu zbog neispunjavanja zahtjeva koji uopće nije bio propisan dokumentacijom o nabavi. Žalitelj obrazlaže da je naručitelj ponudu žalitelja odbio uz obrazloženje da "testirani uzorci nisu zadovoljili dinamičko testiranje u realnim uvjetima", slijedom čega je ponuda ocijenjena neprihvatljivom. Žalitelj ukazuje da iz nalaza i mišljenja i dopune nalaza i mišljenja vještaka, koje je naručitelj priložio uz odluku o odabiru, proizlazi da je naručitelj proveo "realno dinamičko ispitivanje" na kante za sakupljanje biootpada s 2 kotača zapremine 240 l koja je u Troškovniku navedena pod rednim brojem 3. Žalitelj ukazuje na opis stavke pod rednim brojem 3. Troškovnika te zaključuje kako dokumentacijom o nabavi nije propisano da ponuđeni

spremnici moraju zadovoljiti "dinamičko testiranje u realnim uvjetima", niti je propisana metodologija takvog ispitivanja, niti su propisani kriteriji prema kojima bi se uspješnost takvog ispitivanja ocjenjivala. Prema žalitelju iz navedenog proizlazi da naručitelj nije odbio ponudu zbog neispunjavanja zahtjeva dokumentacije o nabavi, već zbog rezultata ispitivanja koje predstavlja samostalni kriterij ocjenjivanja uzoraka, a koji dokumentacijom nije bio propisan. Žalitelj smatra da je naručitelj time nakon isteka roka za dostavu ponuda uveo novi kriterij tehničke prihvatljivosti proizvoda, čime je povrijedio načela transparentnosti, jednakog tretmana ponuditelja i zabrane naknadne izmjene uvjeta nabave. S druge strane, tvrdi da naručitelj u odluci o odabiru i Zapisniku o pregledu i ocjeni ponuda nije utvrdio da ponuđeni spremnici ne ispunjavaju zahtjeve tehničke specifikacije niti da nisu sukladni normi EN 840, već je ponudu odbio isključivo zato što uzorci nisu zadovoljili "dinamičko testiranje u realnim uvjetima", premda takav zahtjev nije propisan dokumentacijom o nabavi niti predstavlja tehničku specifikaciju predmeta nabave.

Nastavno na navedeno, žalitelj osporava odbijanje svoje ponude navodeći da je naručitelj odluku utemeljio na rezultatima ispitivanja koje nije proveo nadležni laboratorij prema normama EN 840-1:2020, EN 840-5:2020 i EN 840-6:2020 ili jednakovrijedno, kao što je propisao Troškovnikom. Žalitelj navodi da je, naime, u napomeni na dnu obrasca Troškovnika naručitelj propisao dostavu uzoraka radi testiranja koje će provesti *nadležni laboratorij* u skladu s navedenim normama, uz mogućnost odbijanja ponude ako se utvrdi da spremnici ne zadovoljavaju propisane zahtjeve. Nadalje, u točki 5.2.2.5. dokumentacije o nabavi naveo je da će pregledati dostavljene uzorke te, prema potrebi, zatražiti ispitivanje neovisne institucije radi provjere njihove usklađenosti s uvjetima iz Troškovnika odnosno Tehničke specifikacije. Žalitelj smatra da iz tih odredbi proizlazi da se odbijanje ponude zbog nesukladnosti uzoraka s propisanim normama mora temeljiti na odgovarajućem ispitivanju nadležnog laboratorija odnosno neovisne institucije. Žalitelj ističe kako je već uz ponudu dostavio certifikat akreditiranog laboratorija TÜV Rheinland LGA Products GmbH, kojim je potvrđena sukladnost ponuđenih spremnika s normom EN 840-5:2020. Prema dostavljenom certifikatu, ispitivanje je provedeno u ovlaštenom laboratoriju primjenom metode propisane tom normom. Stoga se u konkretnom slučaju ne radi o proizvodu čija sukladnost nije provjerena, nego o proizvodu za koji je dostavljen dokaz o prethodno provedenom normiranom laboratorijskom ispitivanju. Unatoč tome, naručitelj je odluku o odbijanju njegove ponude zasnovao na naknadnom ispitivanju koje je proveo stalni sudski vještak za strojarstvo i cestovni promet mr. sc. Krunoslav Ormuž, dipl. inž. str., u prostorijama Zagrebačkog holdinga d.o.o., Podružnice Čistoća, uz sudjelovanje djelatnika ZG holdinga. Vještak je navedeno ispitivanje opisao kao „dinamičko testiranje u realnim uvjetima“. Žalitelj ističe da je ono provedeno na improviziranom ispitnom postavu koji su izradili djelatnici naručitelja, a ne na laboratorijskom postavu i prema metodologiji propisanoj normom EN 840-5:2020. Žalitelj ne osporava pravo naručitelja da dodatno provjerava dostavljene uzorke niti da u tu svrhu angažira stručnu osobu. Međutim, rezultati praktične provjere uporabnih svojstava ne mogu se automatski izjednačiti s rezultatima normiranog laboratorijskog ispitivanja. Ističe kako ispitivanje provedeno prema posebno razvijenoj metodologiji radi simulacije stvarnih uvjeta uporabe samo po sebi ne dokazuje nesukladnost proizvoda s normom EN 840-5:2020 niti pobija valjanost certifikata akreditiranog laboratorija. U ovom slučaju nije riječ o suprotstavljenim dokazima jednake dokazne snage, smatra žalitelj, navodeći da s jedne strane postoji certifikat izdan na temelju ispitivanja prema propisanoj normi, a s druge rezultat pokusa provedenog drugačijom metodom, na improviziranoj opremi i uz sudjelovanje

djelatnika naručitelja. Ukazuje kako naručitelj pri tom nije obrazložio ni dokazao zbog čega bi primijenjena metoda bila prikladna za osporavanje rezultata akreditiranog laboratorija. S obzirom na to da je predmet ocjene sukladnost polimernih spremnika s normom EN 840-5:2020, žalitelj smatra da je naručitelj morao posebno uvjerljivo obrazložiti zašto mišljenju angažiranog vještaka daje prednost pred dostavljenim dokazom o normiranom laboratorijskom ispitivanju. Sama činjenica da je drugačijom metodom dobiven nepovoljan rezultat nije dovoljna za zaključak da je certifikat netočan ili da proizvod ne udovoljava zahtjevima navedene norme. Žalitelj ističe da ako je naručitelj smatrao da dostavljeni certifikat ne potvrđuje sukladnost ponuđenog proizvoda, takvu je ocjenu trebao potkrijepiti dokazom usporedive ili veće dokazne snage. To je mogao učiniti, primjerice, novim ispitivanjem prema istoj normi u drugom akreditiranom laboratoriju, dokazom da se certifikat odnosi na drugi proizvod ili dokazom da je pri njegovu izdavanju norma pogrešno primijenjena. Žalitelj ističe da takve okolnosti nisu utvrđene. Slijedom navedenog, žalitelj smatra da rezultati predmetnog ispitivanja mogu služiti kao dodatna informacija o ponašanju spremnika u određenim uvjetima uporabe, ali ne i kao dostatan dokaz njihove nesukladnosti s normom EN 840-5:2020. Zaključak da spremnik u uvjetima koje je odredio naručitelj nije pokazao očekivanu izdržljivost ne može se poistovjetiti sa zaključkom da ne udovoljava navedenoj normi. Žalitelj smatra da je za potonji zaključak potrebno odgovarajuće ispitivanje prema normom propisanoj metodologiji, osobito zato što je naručitelj takav način provjere sam predvidio dokumentacijom o nabavi.

Naručitelj u odgovoru na žalbu osporava osnovanost žalbenog navoda. Smatra da žalitelj ovim žalbenim navodom proturječi vlastitim tvrdnjama. Naime, dok u prvom navodu tvrdi da testiranje nije bilo predviđeno, u drugom citira odredbe dokumentacije o nabavi i Troškovnika iz kojih proizlazi da je takva provjera bila izričito propisana. Naručitelj ističe da nakon isteka roka za dostavu ponuda nije uveo novi kriterij, budući da je mogućnost provjere uzoraka testiranjem bila poznata svim ponuditeljima od objave postupka. Prema njegovu stajalištu, ponuditelji su podnošenjem ponuda prihvatili predviđeni način provjere tehničke prihvatljivosti robe. To je učinio i žalitelj dostavom ispunjenog Troškovnika, u kojem su navedene norme prema kojima je predviđeno testiranje. Nadalje, naručitelj pojašnjava da nije osporavao valjanost dostavljenog certifikata niti je certifikat bio predmet ispitivanja već je provodio kontrolu sukladnosti dostavljenog uzorka, tj. da dostavljeni uzorak u naravi odgovara certifikatu i zahtjevima norme. Pritom smatra da certifikat, u pravnom i tehničkom smislu, ne jamči kvalitetu serijske proizvodnje niti dokazuje da uzorak dostavljen u predmetnom postupku ima identična fizikalna i mehanička svojstva. Prema navodima naručitelja, stalni sudski vještak proveo je testiranje u skladu s fizikalnim i tehničkim zahtjevima tražene norme. Naručitelj smatra da provedba ispitivanja izvan laboratorijskih uvjeta ne umanjuje vjerodostojnost rezultata, jer je vještak utvrdio da uzorak ne ispunjava minimalne zahtjeve izdržljivosti koje sama norma propisuje. Naručitelj također ističe da stalni sudski vještak, kao stručna, neovisna i službeno imenovana osoba, raspolaže profesionalnom i metodološkom autonomijom pri odabiru tehnike ispitivanja unutar norme za koju procijeni da je najučinkovitija za konkretan tip uzorka i za provjeru stvarnog stanja na terenu. Slijedom navedenog, naručitelj zaključuje da odluka nije posljedica njegova subjektivnog nepovjerenja u dostavljeni certifikat, nego se temelji na utvrđenju da dostavljeni uzorak ne ispunjava tehničke uvjete propisane dokumentacijom o nabavi.

U svrhu ocjene osnovanosti žalbenog navoda, u žalbenom postupku je izvršen uvid u cjelokupnu dokumentaciju predmetnog postupka iz koje je utvrđeno da je naručitelj u predmetnoj Odluci o odabiru i Zapisniku o pregledu i ocjeni ponuda (točka

10. Ponude koje se odbijaju), odbio ponudu žalitelja iz razloga što ista ne ispunjava kriterije za kvalitativni odabir gospodarskog subjekta, pri čemu je u obrazloženju odbijanja naveo: "Ponuda ponuditelja EOL - EKOS d.o.o. odbija se jer testirane kante (uzorci) nisu zadovoljile dinamičko testiranje u realnim uvjetima."

Nadalje, iz dokumentacije o nabavi, konkretno obrasca Troškovnika za Grupu 1, stupac „Tekstualni opis stavke“, je razvidno da naručitelj u predmetno spornoj stavci 3. Troškovnika nabavlja: "Pokretne kante za sakupljanje biootpada s 2 kotača zapremine 240 l za uporabu pomoću naprava za podizanje, zapremina 240 litara, sa glatkom površinom unutrašnjosti, materijal od kojeg treba biti izrađena posuda za otpad je HDPE/PEHD (polietilen visoke gustoće), dimenzije, dizajn, sigurnosni i zdravstveni zahtjevi, te izvedba sukladno propisanim normama EN 840-1:2020, EN 840-5:2020, EN 840-6:2020) ili jednakovrijedno, kotači: gumirani, promjera min. 200 mm s konusnim završecima, sa metalnom osovinom zaštićenom od korozije (galvanizirana), boja spremnika: SMEĐA, boja poklopca: SMEĐA, na prednjoj strani spremnika vruće otisnut logotipi i naziv Davatelja usluga s numeracijom, te oznaka naziva otpada s ključnim brojem otpada (BIO OTPAD KB 20 01 08) u bijeloj boji prema rasporedu elemenata u prilogu Troškovnika, Numeracija od: xxx xxx - yyy yyy".

Zatim, u napomeni na dnu obrasca predmetnog Troškovnika naručitelj je propisao sljedeće: „Napomena: Dostava uzoraka na testiranje koje će se provesti od strane nadležnog laboratorija sukladno propisanim normama EN 840-1:2020, EN 840-5:2020, EN 840-6:2020 ili jednakovrijedno, na temelju čega će se moći odbiti ponuda ponuditelja s nezadovoljavajućim spremnicima“.

Nadalje je utvrđeno da je naručitelj dokumentacijom o nabavi, dio Kriteriji kvalitativnog odabira gospodarskog subjekta s uputama, točka 5.2.2. Uzorci, opisi ili fotografije, kao uvjet tehničke i stručne sposobnosti u točki 5.2.2.3. Uvjeti propisao: „Odnosi se na grupu 1 Gospodarski subjekt mora u II. fazi dinamičkog sustava za stavke troškovnike za koje Naručitelj to zatraži dostaviti uzorke. Svaki pojedinačni uzorak treba biti obilježen nazivom predmeta nabave, rednim brojem stavke iz troškovnika na koju se uzorak odnosi, evidencijskim brojem nabave i nazivom ponuditelja. Adresa za dostavu uzoraka biti će navedena u pozivu za dostavu ponudu.“.

U točki 5.2.2.5. Način dokazivanja, naručitelj je u svrhu dokazivanja navedenog uvjeta propisao: „Gospodarski subjekt kao dokaz sposobnosti dostavlja ispunjeni ESPD obrazac. Ukoliko se gospodarski subjekt radi dokazivanja tehničke i stručne sposobnosti oslanja na sposobnost drugih gospodarskih subjekata (člana zajednice ponuditelja, podugovaratelja, drugog gospodarskog subjekta) kao dokaz sposobnosti dostavlja i ispunjeni ESPD obrazac za člana zajednice ponuditelja i/ili podugovaratelja i/ili drugog gospodarskog subjekta na čiju se sposobnost oslanja. Ažurirani popratni dokumenti dostavljaju se, na zahtjev naručitelja, u II. fazi postupka. Naručitelj će prije donošenja odluke, od ponuditelja koji je podnio ekonomski najpovoljniju ponudu zatražiti (osim ako već posjeduje te dokumente) da u primjerenom roku, ne kraćem od 5 (pet) dana, dostavi ažurirane popratne dokumente, i to: - minimalno po jedan (1) uzorak za svaku stavku iz troškovnika za koju naručitelj to zatraži. Svaki pojedinačni Uzorak treba biti obilježen nazivom predmeta nabave, rednim brojem stavke iz troškovnika na koju se uzorak odnosi, evidencijskim brojem nabave i nazivom ponuditelja. Adresa za dostavu uzoraka biti će navedena u pozivu za dostavu ponudu. Naručitelj će izvršiti pregled dostavljenih uzoraka ili može, po potrebi, zatražiti ispitivanje od neovisne institucije radi usporedbe dostavljenih uzoraka sa traženim uvjetima iz Troškovnika/Tehničke specifikacije. Navedeni trošak kontrole uzoraka snosi naručitelj.“.

Uvidom u ponudu žalitelja je utvrđeno da žalitelj EOL-EKOS d.o.o. u stavci 3. Troškovnika nudi: "HDPE kanta 240 l u smeđoj boji, Proizvođač: MNG Plastik-Gogić d.o.o., Tip: Optima model", te je u ponudi za ponuđenu kantu dostavio certifikat o sukladnosti sa normom EN 840-5:2020 izdan od strane akreditiranog laboratorija TUV Rheinland LGA products GmbH.

Iz Zapisnika o pregledu i ocjeni ponuda, točka 9. Ispunjenje zahtjeva za opis predmeta, tehničkih specifikacija i ostalih uvjeta, je razvidno da je naručitelj zatražio ispitivanje i testiranje dostavljenih uzoraka od ponuditelja EOL - EKOS d.o.o. te da prema "Nalazu i mišljenju" Stalnog sudskog vještaka za strojarstvo i cestovni promet Krunoslava Ormuža, testirane kante nisu zadovoljile dinamičko testiranje u realnim uvjetima.

Uvidom u Tehnički nalaz i mišljenje mr.sc. Krunoslava Ormuža, dipl. inž. str., Stalni sudski vještak za strojarstvo i cestovni promet, od 6. ožujka 2026., koji se nalazi u prilogu Zapisnika o pregledu i ocjeni ponuda, je utvrđeno da je navedeni vještak temeljem provedenog testiranja kanti za otpad tvrtke Plastik Gogić (te provedenog laboratorijskog ispitivanja kvalitete polimernog materijala – koje nije predmet ovog žalbenog postupka) izradio nalaz i mišljenje u kojem se navodi: „Zagrebački Holding d.o.o. Podružnica Čistoća je pokrenulo postupak javne nabave za dobavu kanti namijenjenih prikupljanju otpada. Da bi se utvrdilo je li ponuđene kante za prikupljanje bio-otpada i kante za prikupljanje papira proizvođača tvrtke Plastik Gogić zadovoljavaju natječajem propisane uvjete trajnosti i kvalitete, provedena su sljedeća testiranja/ ispitivanja: 1. Testiranje kanti za bio-otpad u realnim uvjetima (utovar kanti u kamion za prikupljanje i prijevoz); 2. Laboratorijsko ispitivanje kvalitete polimernog materijala od kojeg su kante izrađene, odnosno je li materijal zadovoljava tražene određene tehničke značajke (rastezna žilavost). Predmetno laboratorijsko ispitivanje provedeno u Laboratoriju za preradu polimera Fakulteta strojarstva i brodogradnje Sveučilišta u Zagrebu.“.

U odnosu na predmetno sporno testiranje kanti za bio-otpad u realnim uvjetima, u nastavku navedenog nalaza i mišljenja je navedeno: „1. Testiranje kanti za bio-otpad u realnim uvjetima (utovar kanti u kamion za prikupljanje i prijevoz) Dana 15. siječnja 2026. godine od 8:30 - 9:40 sati i od 13:45 - 14.50 sati, na poslovnoj lokaciji Jakuševac, provedeno je ispitivanje kojim je trebalo utvrditi mogu uzorci ponuđenih kanti za biootpad (kante smeđe boje) volumena 120 litara i 240 litara, nakon 100 ciklusa pražnjenja, biti ispravne i neoštećene, u tehnički funkcionalnom stanju. Uzorke ponuđenih kanti dostavio je ponuditelj. Predmetne kante su 100 puta ručno napunjene bio-otpadom u potpunosti i potom ispražnjene u odgovarajući kamion za prikupljanje bio-otpada. Tijekom ovog ispitivanja snimljene su sljedeće fotografije: Po završetku testiranja kante su oprane visokotlačnim peraćem i vizualno pregledane. Vizualnim pregledom nisu utvrđena oštećenja niti su uočeni ikakvi tragovi trošenja ili pukotine na ispitanim kantama za bio-otpad koje su mogle nastupiti tijekom 100 ciklusa pražnjenja. M I Š L J E N J E Nakon provedenog testiranja te laboratorijskog ispitivanja mišljenja sam kako slijedi: 1. vizualnim pregledom nisu utvrđena oštećenja niti su uočeni ikakvi tragovi trošenja ili pukotine na ispitanim kantama za bio-otpad (kante smeđe boje) koje su mogle nastupiti tijekom 100 ciklusa pražnjenja. Iste su nakon provedenog ispitivanja i nadalje ostale ispravne i funkcionalne. Navedenim testiranjem je utvrđeno da su ispitane kante za bio-otpad i nakon 100 ciklusa pražnjenja bez oštećenja, ispravne i potpuno funkcionalne.“.

Uvidom u Dopunu tehničkog nalaza i mišljenja – dinamičko testiranje kanti za otpad Plastik Gogić, mr.sc. Krunoslav Ormuž, dipl. inž. str., Stalni sudski vještak za strojarstvo i cestovni promet, od 16. travnja 2026., je utvrđeno da je naknadnim

zahtjevom naručitelja (Klasa 351-01/26-05/03, Ur.broj 02-26-03 od 20.3.2026. godine) zatražena dopuna predmetnog Tehničkog nalaza i mišljenja, te je vještak, nakon dodatne analize normi i provedenih testiranja, izradio sljedeću DOPUNU NALAZA I MIŠLJENJA: "Hrvatska norma HRN EN 840-5:2020 „Pokretni spremnici za otpad i recikliranje – 5. dio: Zahtjevi izvedbe i metode ispitivanja“ propisuje načine ispitivanja/testiranja pokretnih spremnika za otpad i recikliranje s kapacitetom do 1700 litara. Norma se odnosi na spremnike s 2 ili 4 kotača, usklađene s dijelovima normi EN 840-1 - EN 840-4. Propisuje testove kojima se provjerava kvaliteta, uključujući: ispitivanja udarom (npr. pri niskim temperaturama), ispitivanja stabilnosti i statičkog opterećenja, te testove izdržljivosti kotača i mehanizama za pražnjenje. Predmetnoj normi EN 840-5 trebaju udovoljavati i kante za bio-otpad volumena 240 litara koji su ponuđeni u postupku javne nabave za dobavu kanti namijenjenih prikupljanju otpada pokrenutom od strane Zagrebačkog Holdinga d.o.o. Podružnice Čistoća. Prema dostavljanim podacima ponuđene kante odgovaraju normama EN 840-1 - EN 840-5. Da bi se utvrdilo je li predmetnoj normi HRN EN 840-5:2020 stvarno udovoljavaju i ponuđene kante za prikupljanje bio-otpada volumena 240 litara, provedena su testiranja u realnim uvjetima uzorka kante za bio-otpad koju je dostavio ponuditelj tvrtka Plastik Gogić. Norma HRN EN 840-5:2020 u poglavlju 4.5 propisuje da kanta za otpad volumena 240 litara treba, za provedbu testiranja, biti opterećena s $(0,4 \text{ kg/dm}^3 \times 240 \text{ litara} =) 96 \text{ kg}$ tereta. Prazna kanta je izvagana i ima masu 9,9 kg. Znači, ukupna masa opterećene kante za otpad opterećene teretom i spremne za testiranje treba biti 105,9 kg. Jedan od testova predviđen normom, poglavlje 4.7.4., je i testiranje može li mehanizam za vožnju ispitivane propisano opterećene kante za otpad izdržati pad na kotače sa stube visine 140 mm na tlo (tzv. ispitivanje padom preko stube). Laboratorijsko testiranje se provodi na pomoću ispitnog postava s kojim se propisano opterećena kanta za otpad podigne na visinu 140 mm i potom se, slobodnim padom, spusti na način da prvo kotači „udare“ u tlo. Navedeno ispitivanje treba ponoviti minimalno 1000 puta, uz maksimalnih 5 ispitnih ciklusa u minuti. Nakon provedenog testiranja, na ispitivanoj kanti za otpad ne smije biti trajnih (plastičnih) deformacija niti lomova koji bi umanjivali ili onemogućavali normalno korištenje i/ili upotrebu testirane kante. Norma HRN EN 840-5:2020 propisuje načelni izgled ispitnog postava (vidljiv na sljedećoj skici): Testiranje provedeno dana 1. travnja 2026. godine radionica Podružnice Čistoća, Jakuševac. Radi provjere je li dostavljena kanta za bio-otpad volumena 240 litara proizvođača Plastik Grgić uistinu ispunjava propisane odnosno deklarirane uvjete trajnosti (između ostalog da li zadovoljava i 1000 ciklusa (udaraca = padova preko stube) provedeno je odgovarajuće testiranje u realnim uvjetima, na lokaciji naručitelja. Da bi testiranje bilo uspješno, potrebno je da nakon 1000 ciklusa (udaraca) na kanti ne bude nikakvih pukotina ili trajnih deformacija koje bi utjecale na funkcionalnost (npr. kotači se moraju i dalje slobodno okretati, a osovina ne smije biti savijena). Neposredno prije kanta za prikupljanje bio-otpada volumena 240 litara, vlastite mase 9,9 kg, je napunjena s 96 kg komposta, te je ista izvagana. Ukupna masa kante je bila 105 kg. Za predmetno dinamičko – kontrolno testiranje, izrađen je i postavljen na tlo postav za testiranje koji simulira stubu (rubnik nogostupa) u realnim uvjetima. Platformu za dinamičko ispitivanje kante za prikupljanje bio otpada, izradili su i na lokaciju ispitivanja postavili djelatnici ZG holdinga, Službe za komunalnu logistiku i održavanje vozila, strojeva i opreme, Odjel spremnika. Platforma je izrađena od čeličnih limova i nosača, u dva odvojena dijela, dio s kosinom (za povlačenje kante na platformu) i ravni dio. Ispitna visina platforme iznosi 140 mm. Dinamičko ispitivanje kante za bio-otpad provedeno je na način da se kanta povlači / spušta s platforme (kao što se spušta s nogostupa u realnim uvjetima). Propisno opterećenu kantu je, prema

uputama brzinom hoda (cca 1,2 m/s), povlačilo/spuštalo desetak djelatnika ZG holdinga, Službe za komunalnu logistiku i održavanje vozila, strojeva i opreme, Odjel spremnika, kako bi se izbjegao subjektivni utjecaj djelatnika na postupak ispitivanja. Tijekom testiranja je snimljeno više video zapisa. Screen-shotovi postupka testiranja su pokazani na sljedećim fotografijama: Rezultati testiranja: 1. Nakon 51 ciklusa (udarca - spuštanja opterećene kante za bio-otpad s predmetnog postava) došlo je do loma prihvata (rukavca) polimernog kotača. Pregledom kotača utvrđena je jača deformacija i puknuće. Utvrđeno je da je osovina plastično deformirana. Slike oštećenja su vidljive na sljedećim fotografijama. Nakon ovog oštećenja kante odlučio sam da se testiranje nastavi. Stoga je na predmetnoj kanti zamijenjena osovina novom odgovarajućom osovinom istog proizvođača (Plastik Grgić). Ugrađena su oba nova, neupotrebljavana kotača istog proizvođača (Plastik Grgić). Predmetni novi dijelovi su izuzeti iz skladišta dijelova koje koristi Podružnice Čistoća. 2. Nakon 153 ciklusa (udarca - spuštanja opterećene kante za bio-otpad s predmetnog postava) došlo je do ponovnog loma prihvata (rukavca) polimernog kotača. Utvrđeno je da je osovina jako plastično deformirana. Ponovno je ugrađen novi, neupotrebljavani set osovine i kotača te je nastavljeno daljnje dinamičko testiranje predmetne kante. Testiranje predmetne kante za bio otpad je zaustavljeno nakon sljedećih 300 ciklusa s ovim novim kotačima i osovinom istog proizvođača, koji nakon tih 300 ciklusa nisu imali vidljive deformacije ili oštećenja. Napomena: sveukupno je provedeno 504 ciklusa (udarca - spuštanja opterećene kante za bio-otpad s predmetnog postava) nakon čega sam odlučio da je dinamičko testiranje završeno. M I Š L J E N J E Nakon provedenog dinamičkog testiranja (kako je prethodno navedeno) mišljenja sam kako slijedi: 1. predmetna kanta za bio-otpad volumena 240 litara proizvođača Plastik Grgić nije izdržala kontrolno dinamičko testiranje (u realnim uvjetima), budući da je do loma kotača i plastične deformacije osovine došlo nakon 51. ispitnog ciklusa. 2. Nakon ugradnje novog seta kotača i nove osovine, do ponovnog loma kotača i plastične deformacije osovine je došlo nakon 153. ciklusa. 3. Hrvatska norma HRN EN 840-5:2020 propisuje da kanta i sustav vožnje mora izdržati minimalno 1000 ciklusa testiranja, pa tehnički gledano, imajući na umu provedeno realno dinamičko testiranje, smatram da predmetna kanta ne zadovoljava uvjete trajnosti propisane predmetnom normom. 4. Hrvatske norme EN 840-1 - EN 840-5 ne propisuju minimalne debljine stijenke same kante. No iskustveno se debljine stijenke kante kod renomiranih proizvođača kreću od 3,5 mm naviše. Stoga smatram da ubuduće, u tehničkim specifikacijama za kante za otpad koje se nabavljaju, treba propisati minimalnu debljinu polimerne stijenke kante (minimalno 3,5 mm). 5. U tehničkim specifikacijama ubuduće treba propisati minimalnu masu prazne kante za otpad volumena 240 litara (minimalno 11,5 -12,0 kg). Napominjem da norme EN 840-1 - EN 840-5 ne propisuju minimalne mase praznih kanti. 6. U uvjetima budućih natječaja smatram da treba navesti da će se provesti kontrola tehničkih parametara kanti i da će se provesti dinamičko testiranje kanti u skladu s normom HRN EN 840-5:2020. Za takvo ispitivanje predlažem da se izradi relativno jednostavan laboratorijski postav (izgledom definiran u predmetnoj normi, odnosno vidljiv na stranici 2. ovog elaborata). Tada se, u sljedećim isporukama, dio kontrolnog dinamičkog testiranja može provesti na tom normiranom postavu (npr. 500 ciklusa), a dio dinamičkog testiranja (sljedećih 500 ciklusa) može provest na način kao što je opisano u ovom elaboratu."

Za ocjenu žalbenog navoda mjerodavan je sljedeći pravni okvir:

Sukladno članku 280. stavku 4. ZJN 2016, pri izradi ponude ponuditelj se mora pridržavati zahtjeva i uvjeta iz dokumentacije o nabavi te ne smije mijenjati ni nadopunjavati tekst dokumentacije o nabavi.

Sukladno članku 290. stavku 1. ZJN 2016, nakon otvaranja ponuda javni naručitelj pregledava i ocjenjuje ponude na temelju uvjeta i zahtjeva iz dokumentacije o nabavi te o tome sastavlja zapisnik.

Člankom 295. stavkom 1. ZJN 2016 je propisano da je javni naručitelj obavezan odbiti ponudu za koju, na temelju rezultata pregleda i ocjene ponuda i provjere uvjeta iz članka 291. ovoga Zakona, utvrdi da je nepravilna, neprikladna ili neprihvatljiva te na temelju kriterija za odabir ponude odabire ponudu ponuditelja koji je podnio ekonomski najpovoljniju ponudu.

Primjenom citiranih odredaba mjerodavnog prava na utvrđeno činjenično stanje, ocjena je žalbenog tijela da je predmetni žalbeni navod osnovan.

U odnosu na predmetni žalbeni navod, među strankama je sporno je li naručitelj zakonito odbio ponudu žalitelja na temelju rezultata dinamičkog testiranja u realnim uvjetima dostavljenog uzorka, odnosno je li navedeno testiranje provedeno u skladu s uvjetima i zahtjevima dokumentacije o nabavi.

Iz utvrđenog činjeničnog stanja proizlazi da je naručitelj u stavci 3. Troškovnika propisao da ponuđeni spremnici za biootpad s dva kotača, obujma 240 l, u pogledu dimenzija, dizajna, sigurnosnih i zdravstvenih zahtjeva te izvedbe moraju biti sukladni normama EN 840-1:2020, EN 840-5:2020 i EN 840-6:2020 ili jednakovrijedno. Nadalje, napomenom na dnu Troškovnika izričito je propisana dostava uzoraka na testiranje koje će provesti nadležni laboratorij sukladno navedenim normama ili jednakovrijedno, na temelju kojeg će se moći odbiti ponuda ponuditelja s nezadovoljavajućim spremnicima. Nadalje, točkom 5.2.2.5. dokumentacije o nabavi predviđen je pregled dostavljenih uzoraka odnosno mogućnost ispitivanja od neovisne institucije radi usporedbe uzoraka s traženim uvjetima iz Troškovnika i Tehničke specifikacije.

Uvidom u Odluku o odabiru i Zapisnik o pregledu i ocjeni ponuda utvrđeno je da je naručitelj odbio žaliteljevu ponudu uz obrazloženje da testirane kante (uzorci) nisu zadovoljile dinamičko testiranje u realnim uvjetima. Navedeno obrazloženje, kako je razvidno iz utvrđenog činjeničnog stanja, temelji se na Tehničkom nalazu i mišljenju Stalnog sudskog vještaka za strojarstvo i cestovni promet mr.sc. Krunoslava Ormuža, dipl. inž. str., od 6. ožujka 2026. kao i njegovoj Dopuni od 16. travnja 2026., iz koje Dopune proizlazi da je testiranje provedeno na lokaciji naručitelja, uporabom platforme koju su izradili njegovi djelatnici. Iz Dopune nalaza i mišljenja proizlazi da prvim ispitivanjem, provedenim kroz 100 ciklusa punjenja biootpadom i pražnjenja u vozilo, nisu utvrđena oštećenja, a spremnici su ostali funkcionalni. Naknadnim dinamičkim ispitivanjem spremnika od 240 litara, opterećenog kompostom i povlačenog odnosno spuštanjem s platforme visine 140 mm, utvrđeni su lom prihvata kotača i plastična deformacija osovine nakon 51. ciklusa te ponovno oštećenje nakon zamjene dijelova i daljnjih 153 ciklusa. Ponovno je ugrađen novi set osovine i kotača te je nastavljeno daljnje dinamičko testiranje koje je zaustavljeno nakon sljedećih 300 ciklusa jer osovina i kotači nisu imali vidljive deformacije ili oštećenja. Sveukupno je provedeno 504 ciklusa nakon čega je vještak odlučio da je dinamičko testiranje završeno. Na temelju tako provedenog testiranja vještak je zaključio da spremnik žalitelja ne zadovoljava zahtjeve trajnosti iz norme EN 840-5:2020.

Polazeći od odredbi članka 280. stavka 4. i članka 290. stavka 1. ZJN 2016, žalbeno tijelo ocjenjuje da je naručitelj pri provjeri dostavljenih uzoraka bio vezan načinom provjere koji je odredio dokumentacijom o nabavi. Naime, dokumentacijom o nabavi nije predviđena mogućnost „dinamičkog testiranja u realnim uvjetima“ od strane vještaka, niti je propisana metodologija takvog ispitivanja, niti su propisani kriteriji prema kojima bi se uspješnost takvog ispitivanja ocjenjivala, već je napomenom iz Troškovnika propisano testiranje uzorka od strane nadležnog laboratorija sukladno

normama EN 840-1:2020, EN 840-5:2020 i EN 840-6:2020 ili jednakovrijedno. Stoga je sukladno dokumentaciji o nabavi, mogućnost odbijanja ponude zbog nezadovoljavajućeg uzorka vezana uz rezultate tako određenog testiranja. Odredba točke 5.2.2.5. dokumentacije o nabavi kojom je predviđen pregled uzoraka odnosno mogućnost njihova ispitivanja od neovisne institucije, ne može se tumačiti izdvojeno od navedene napomene Troškovnika. Navedene odredbe potrebno je primijeniti zajedno, slijedom čega mogućnost dodatne provjere uzoraka ne predstavlja osnovu za odstupanje od posebno propisanog načina testiranja.

U konkretnom slučaju nije sporno da predmetno dinamičko testiranje nije provedeno od strane nadležnog laboratorija sukladno navedenim normama. Stoga je u pravu žalitelj da naručitelj u konkretnom slučaju nije odbio ponudu zbog neispunjavanja zahtjeva dokumentacije o nabavi, već zbog rezultata ispitivanja koje predstavlja samostalni kriterij ocjenjivanja uzoraka, a koji dokumentacijom o nabavi nije bio propisan.

Nadalje, iz Dopune tehničkog nalaza i mišljenja vještaka proizlazi razlika između opisanog normiranog postupka i konkretno provedenog testiranja. Vještak normirani postupak opisuje kao podizanje opterećenog spremnika i njegovo slobodno spuštanje s platforme definirane u predmetnoj normi tako da kotači prvi udare u tlo, dok je predmetno testiranje provedeno povlačenjem i spuštanjem spremnika s improvizirane platforme koju su izradili radnici naručitelja. Iz navedenog proizlazi da primijenjeni postupak ne odgovara postupku propisanom normom EN 840-5:2020, niti pozivanje na visinu platforme od 140 mm i opterećenje određeno prema normi EN 840-5:2020 ne dokazuje da je testiranje u cijelosti provedeno sukladno toj normi. Jednako tako, navodi naručitelja o stručnosti i metodološkoj autonomiji vještaka ne otklanjaju njegovu obvezu dokazivanja da je provjera uzorka provedena u skladu s uvjetima iz dokumentacije o nabavi.

Nije osnovano ni očitovanje naručitelja da žalitelj proturječi vlastitim tvrdnjama time što osporava testiranje, a istodobno se poziva na odredbe dokumentacije kojima je ono predviđeno. Iz sadržaja žalbe proizlazi da žalitelj ne osporava mogućnost provjere uzoraka, nego primjenu konkretnog dinamičkog testiranja u realnim uvjetima kao razloga odbijanja ponude, s obzirom na to da takav način provjere nije bio propisan dokumentacijom o nabavi.

Dakle, za ocjenu zakonitosti odbijanja ponude žalitelja odlučno je da naručitelj ponudu žalitelja nije odbio na temelju rezultata testiranja koje je proveo nadležni laboratorij sukladno normama EN 840-1:2020, EN 840-5:2020 i EN 840-6:2020 ili jednakovrijedno, kako je propisano Troškovnikom, nego na temelju rezultata „dinamičkog testiranja u realnim uvjetima“. Prema utvrđenom činjeničnom stanju, navedeno testiranje nije provedeno na laboratorijskom postavu niti metodom propisanom normom, već u prostorijama povezanog društva naručitelja, na opremi koju su izradili djelatnici naručitelja i uz njihovo neposredno sudjelovanje u izvođenju testiranja. Slijedom navedenoga, odbijanje ponude utemeljeno je na rezultatima provjere koja nije provedena na način određen dokumentacijom o nabavi.

Slijedom navedenoga, žalbeno tijelo ocjenjuje da je naručitelj žaliteljevu ponudu odbio na temelju nezadovoljavanja dinamičkog testiranja uzorka u realnim uvjetima, koje kao zaseban uvjet prihvatljivosti spremnika nije bilo propisano dokumentacijom o nabavi. Stoga naručitelj nije dokazao da utvrđeni rezultat predstavlja neispunjavanje zahtjeva dokumentacije o nabavi koje opravdava odbijanje ponude prema članku 295. stavku 1. ZJN 2016. Naručitelj je time odstupio od unaprijed jasno propisanog načina provjere uzoraka i postupio protivno članku 290. stavku 1. ZJN 2016. Stoga se žalbeni navod ocjenjuje osnovanim.

Žalitelj zatim navodi da je naručitelj odbio njegovu ponudu temeljem vještačenja koje je utvrdilo da uzorak ne zadovoljava uvjete trajnosti propisane normom EN 840-5:2020, iako osnova vještačenja nije bilo ispitivanje provedeno u skladu s navedenom normom.

Kao prvo, žalitelj ističe da ispitivanje nije provedeno aparatom izričito propisanim točkom 4.7.5. (Kerb travel -drops) norme EN 840-5:2020, već platformom koju su izradili radnici naručitelja. Žalitelj ističe da je vještak u dopuni nalaza naveo kako je proveo ispitivanje prema točki 4.7.4. norme EN 840-5:2020, premda iz opisa provedenog postupka proizlazi da se poziva na ispitivanje pada s visine rubnjaka iz točke 4.7.5. („Kerb travel – drops“). Pojašnjava da se točka 4.7.4. odnosi na vožnju spremnika do rubnjaka („Kerb travel – run“), odnosno na ispitivanje koje se prema navedenoj normi provodi samo za spremnike s četiri kotača. Prema navodima žalitelja, za ispitivanje iz točke 4.7.5. predviđen je aparat prikazan u Dodatku B norme, na slici B.1, koju i vještak navodi na stranici 2/10 dopune nalaza. Taj aparat omogućuje mehaničko podizanje spremnika u propisani položaj i njegovo slobodno ispuštanje s visine od 140 mm na ravnu i tvrdu podlogu, poput betona ili čelika, pri čemu oba kotača trebaju istodobno prva udariti o tlo. Žalitelj naglašava da točka 4.7.5.2. zahtijeva konstrukciju ispitnog aparata prema Dodatku B, slici B.1. Nasuprot tome, vještak je proveo ispitivanje koje je opisao kao „dinamičko testiranje u realnim uvjetima“, koristeći improvizirani postav za simulaciju stuba odnosno rubnjaka. Iz dopune nalaza, prema tvrdnjama žalitelja, proizlazi da je ispitivanje provedeno u prostorijama ZG holdinga, uz sudjelovanje njegovih djelatnika, na napravi koja ne odgovara aparatu propisanom normom. Umjesto mehaničkog podizanja i slobodnog ispuštanja spremnika, opterećeni spremnik ručno je povlačen niz kosu ravan do pada preko njezina ruba. Žalitelj smatra da se takvim postupkom uvode horizontalna komponenta sile, trenje i dodatna brzina kretanja, koji nisu predviđeni normiranim ispitivanjem slobodnog pada. Time se, prema njegovu stajalištu, mijenjaju kinematika i geometrija udara te se osovina i kotači izlažu drugačijim naprezanjima od onih koja norma propisuje. Posebno ističe da povlačenje spremnika preko ruba kose ravni može izazvati rotaciju odnosno moment prevrtanja, zbog čega nije osigurano da oba kotača istodobno udare o podlogu. Posljedično, jedan kotač ili njegov rub može pretrpjeti znatno veće udarno opterećenje. Žalitelj stoga smatra da takav postupak po svojim obilježjima odgovara ispitivanju prevrtanja preko ruba, a ne propisanom ispitivanju izdržljivosti kotača i osovine pri vertikalnom slobodnom padu. Nadalje, žalitelj upozorava da primijenjena metoda ne osigurava jednoliko opterećenje obaju kotača u svakom ciklusu ispitivanja. Za razliku od laboratorijskog postava predviđenog normom HRN EN 840-5:2020, koji omogućuje strojno izvođenje ponovljivih padova pod jednakim uvjetima, u predmetnom je slučaju spremnik ručno povlačilo više djelatnika naručitelja. Takav način izvođenja, prema njegovim navodima, uključuje nekontrolirane razlike u brzini i načinu povlačenja, kutu spuštanja, trenju o rampu te raspodjeli opterećenja između lijevog i desnog kotača. Zbog navedenih odstupanja žalitelj smatra da se ne može isključiti mogućnost da su upravo način izvođenja ispitivanja i neravnomjerno opterećenje kotača uzrokovali pojedina oštećenja. Naglašava da standardizirana laboratorijska metoda služi uklanjanju takvih varijabli i osiguravanju usporedivih rezultata. Slijedom toga, žalitelj osporava tehničku valjanost i dokaznu vrijednost rezultata dobivenih na improviziranoj i nestandardiziranoj napravi. Smatra da ispitivanje nije provedeno prema zahtjevima točke 4.7.5. norme EN 840-5:2020 te da njegovi rezultati ne mogu predstavljati pouzdanu osnovu za utvrđivanje nesukladnosti dostavljenog uzorka s tom normom.

Kao drugo, žalitelj ističe da ispitivanje nije provedeno sukladno ključnim parametrima iz točke 4.7.5.2 (Kerb travel - drops) norme EN 840-5:2020. Žalitelj ističe da točka 4.7.5. norme EN 840-5:2020 propisuje ispitivanje čvrstoće spremnika slobodnim padom s visine od 140 mm, pri čemu dva kotača moraju prva udariti o podlogu. Prema njegovim navodima, potrebno je provesti najmanje 1.000 padova, uz ograničenje od najviše pet padova u minuti, na opremi izvedenoj u skladu sa slikama B.1 i B.2 norme: „4.7.5. Pomicanje rubnika (padovi) 4.7.5.1. Općenito Ispitivanja čvrstoće provode se na kontejnerima s 2 i 4 kotača pod sljedećim uvjetima: - Temperatura ispitivanja T1 = sobna temperatura - Ispitno opterećenje prema točki 4.5. - Pad od 140 mm. Kontejner se mora podići 140 mm, a zatim slobodno ispustiti tako da prvo 2 kotača udare o tlo. Nakon ispitivanja ne smije biti trajnih deformacija ili loma koji ometaju rukovanje, naginjanje, kotrljanje ili sigurnost i zdravlje (kotači se moraju slobodno kretati). 4.7.5.2 Uvjeti ispitivanja - 2 kotača moraju udariti o tlo - mora se izvesti najmanje 1000 padova - najviše 5 padova u minuti - ispitna oprema mora biti u skladu sa slikama B.1 i B.2 Nakon ispitivanja ne smije biti trajnih deformacija ili loma koji ometaju rukovanje, kotrljanje (kotači se moraju slobodno kretati).“. Žalitelj ističe da u konkretnom slučaju navedeni uvjeti ispitivanja nisu ispunjeni. Umjesto najmanje 1.000 propisanih ciklusa provedeno je samo 300 ciklusa. Osim toga, nije dokazano da je poštovano ograničenje od najviše pet padova u minuti, a korištena ispitna oprema nije bila izvedena u skladu sa slikama B.1 i B.2. norme, a isto tako niti da je poštovano propisano pravilo u pogledu sobne temperature. U odnosu na temperaturu, žalitelj pojašnjava da točka 4.7.5.1. zahtijeva provedbu ispitivanja pri temperaturi T1, koju točka 4.4. određuje kao $(23 \pm 5) ^\circ\text{C}$. Međutim, iz nalaza, njegove dopune i ostale dostupne dokumentacije ne proizlazi da je temperatura tijekom ispitivanja bila izmjerena, zabilježena ili održavana unutar tog raspona. Zbog toga smatra da ispunjenje ovog obaveznog uvjeta nije moguće potvrditi. Nadalje, žalitelj navodi da ograničenje učestalosti padova ima tehničku svrhu jer sprječava pregrijavanje plastike u području osovine uslijed uzastopnih udara, koje bi moglo promijeniti svojstva materijala i utjecati na rezultate. Prema njegovu stajalištu, ručno povlačenje spremnika preko improvizirane kose ravnine ne omogućuje osiguravanje preciznog i ujednačenog ritma uz poštovanje propisanog ograničenja tijekom cijelog ispitivanja. Žalitelj također osporava mogućnost pouzdane kontrole visine svakog pada. Smatra da brzina ručnog povlačenja utječe na prelazak spremnika preko ruba i početak njegova pada, zbog čega nije moguće jamčiti da je svaki pad izveden s propisane visine od 140 mm. Slijedom navedenog, žalitelj smatra da primijenjena metodologija nije usporediva s postupkom predviđenim normom. Dok norma, prema njegovim navodima, zahtijeva kontrolirani laboratorijski postav i najmanje 1.000 ciklusa, predmetno je ispitivanje provedeno na improviziranom čeličnom postavu koji su izradili zaposlenici Holdinga, uz ručno povlačenje spremnika od strane više zaposlenika i obrazloženje da se time oponašaju „realni uvjeti“. Žalitelj stoga zaključuje da provedeni postupak predstavlja drugačije, nestandardizirano ispitivanje te da se njegovi rezultati ne mogu smatrati rezultatima ispitivanja provedenog u skladu s normom EN 840-5:2020.

Kao treće, žalitelj ukazuje na nedosljednu primjenu metodologije i prijevremeni prekid ispitivanja. Žalitelj dovodi u pitanje razloge prekida ispitivanja njegova proizvoda nakon 300 ciklusa, iako i prema primijenjenom tumačenju norme EN 840-5:2020 ispitivanje treba obuhvatiti najmanje 1.000 ponavljanja. Ističe da nakon 300 ciklusa na proizvodu nisu bila vidljiva oštećenja te da je prijevremenim završetkom ispitivanja onemogućena provjera njegove izdržljivosti tijekom preostalih propisanih ciklusa. Posebno upozorava na nedosljednu primjenu metodologije na proizvode različitih ponuditelja. Dok je za pojedine proizvode provedeno 300 ciklusa, proizvod odabranog

ponuditelja ispitivan je kroz 500 ciklusa, premda norma predviđa najmanje 1.000 ponavljanja. Žalitelj nadalje ističe da primijenjeni postupak nije odgovarao metodi propisanoj normom EN 840-5:2020, jer je korišten improvizirani ispitni postav, a ispitivanje su operativno provodili zaposlenici naručitelja. Pri tom mu nije omogućeno prisustvovanje ispitivanju niti nadzor nad njegovim tijekom, uvjetima provedbe i evidentiranjem rezultata. Prema stajalištu žalitelja, navedene okolnosti dovode u pitanje objektivnost, ponovljivost i usporedivost dobivenih rezultata te upućuju na nejednako postupanje prema ponuditeljima. Stoga smatra da rezultati ispitivanja provedenih uz različit broj ciklusa i u nekontroliranim uvjetima ne mogu služiti kao pouzdana osnova za međusobnu usporedbu ponuđenih proizvoda.

Kao četvrto, žalitelj ističe da prilikom ispitivanja naručitelj nije osigurao kontradiktornost. Žalitelj smatra da je naručitelj, ako odluku o valjanosti ponude temelji na tehničkom ispitivanju čiji rezultati odstupaju od zaključaka dostavljenih certifikata, trebao omogućiti ponuditelju prisustvovanje ispitivanju, praćenje njegova tijeka, iznošenje primjedbi na metodologiju te evidentiranje eventualnih nepravilnosti. Ističe da su predmetno ispitivanje proveli zaposlenici Holdinga, koristeći opremu koju su sami izradili, u prostorijama naručitelja i bez prisutnosti ponuditelja ili njegova stručnog predstavnika. Prema stajalištu žalitelja, te okolnosti same po sebi ne znače nužno nezakonitost postupanja, ali bitno utječu na transparentnost, provjerljivost i vjerodostojnost rezultata. Zbog nemogućnosti prisustvovanja ispitivanju žalitelj nije mogao provjeriti jesu li svi evidentirani ciklusi stvarno provedeni, kojom su se brzinom i u kojim vremenskim razmacima izvodili te jesu li visina pada i kut ispitnog postava ostali jednaki tijekom cijelog postupka. Također nije mogao utvrditi jesu li zaposlenici pri ručnom povlačenju spremnika postupali ujednačeno, je li bilo prekida, odstupanja ili drugih izvanrednih okolnosti te kako su tijekom i rezultati ispitivanja evidentirani i dokumentirani. Žalitelj stoga navodi da mu nije omogućeno pravodobno upozoriti na moguće nepravilnosti u metodologiji ili provedbi ispitivanja, kao ni naknadno provjeriti vjerodostojnost dobivenih rezultata. Slijedom toga, smatra da rezultati ispitivanja nisu u dovoljnoj mjeri transparentni, provjerljivi ni ponovljivi.

Kao peto, žalitelj ukazuje na povredu načela jednakosti zbog selektivne primjene vlastite metodologije. Žalitelj ističe da, osim odstupanja od metode propisane normom EN 840-5:2020, primijenjena nestandardizirana metodologija nije bila unaprijed određena dokumentacijom o nabavi niti je jednako i dosljedno primijenjena na proizvode svih ponuditelja. Navodi da je ispitivanje proizvoda odabranog ponuditelja Tridion d.o.o. završeno nakon 500 ciklusa, nakon čega je stalni sudski vještak ocijenio da spremnik ispunjava zahtjeve trajnosti propisane normom, iako ona predviđa najmanje 1.000 ciklusa. Nasuprot tome, za proizvod žalitelja donesen je negativan zaključak nakon samo 300 ciklusa, unatoč tome što, prema njegovim navodima, na proizvodu ni tada nisu bila vidljiva oštećenja. Žalitelj smatra neprihvatljivim da se nepotpuno ispitivanje proizvoda jednog ponuditelja prihvati kao dostatna osnova za pozitivnu ocjenu, dok se prema proizvodu drugog ponuditelja primjenjuju stroži kriteriji i postupci koji nisu predviđeni normom. Nadalje, ističe da bi čak i prihvaćanje metodologije koju je odabrao naručitelj zahtijevalo njezino prethodno jasno definiranje i jednaku primjenu na sve proizvode. To bi uključivalo jednak ispitni postav i broj ciklusa, jednaku brzinu i način izvođenja te jednake kriterije za prekid ispitivanja i ocjenu rezultata. Prema njegovu stajalištu, proizvodi ispitani u različitim uvjetima i prema različitim kriterijima ne mogu se objektivno i valjano uspoređivati. Žalitelj stoga smatra da selektivna i nedosljedna primjena metodologije dovodi ponuditelje u nejednak položaj te dovodi u pitanje objektivnost donesenih zaključaka i poštovanje načela jednakog tretmana. Posebno naglašava da naručitelj nije obrazložio zašto je

500 ciklusa bilo dovoljno za pozitivnu ocjenu proizvoda odabranog ponuditelja, dok je za njegov proizvod negativna ocjena donesena već nakon 300 ciklusa, niti je naveo objektivne kriterije koji bi opravdali takvu razliku u postupanju.

Kao šesto, žalitelj navodi da vještak nije izvršio zadatak na način koji omogućuje provjerljivu ocjenu usklađenosti. Žalitelj navodi da je naručitelj zahtjevom za dopunu nalaza i mišljenja od 20. ožujka 2026. izričito zatražio od vještaka utvrđivanje potpune usklađenosti testiranih uzoraka sa svim tehničkim zahtjevima iz Troškovnika i dokumentacije o nabavi. U slučaju utvrđene neusklađenosti, vještak je trebao precizno obrazložiti njezine razloge i navesti konkretne tehničke nedostatke. Prema stajalištu žalitelja, dopuna nalaza ne sadržava analizu koja bi omogućila jasnu i provjerljivu ocjenu ponude. Vještak nije sustavno povezao pojedine zahtjeve iz dokumentacije o nabavi s odgovarajućim svojstvima uzorka niti obrazložio zbog čega određeno svojstvo ne ispunjava konkretan, unaprijed propisan zahtjev. Umjesto toga, ključni je zaključak zasnovao na rezultatima „realnog dinamičkog testiranja“, provedenog prema metodologiji i na ispitnom postavu koji nisu bili predviđeni dokumentacijom o nabavi niti odgovaraju ispitivanju prema normi EN 840-5:2020. Žalitelj ističe da zahtjev naručitelja za ocjenu usklađenosti nije ovlašćivao vještaka da primjenjuje naknadno oblikovane kriterije. Njegova je zadaća bila provjeriti ispunjenje postojećih tehničkih zahtjeva, a ne uvoditi vlastitu metodologiju, dodatne kriterije trajnosti ili očekivanja u pogledu uporabe koja nisu proizlazila iz dokumentacije o nabavi. Nadalje, žalitelj smatra da je vještak u točkama 4., 5. i 6. dopune nalaza iznio niz paušalnih tvrdnji kojima je izašao izvan okvira svojeg zadatka. Razmatranja o rješenjima koja primjenjuju „renomirani proizvođači“, poželjnoj debljini stijenki i masi spremnika te sadržaju dokumentacije u budućim postupcima, prema njegovu mišljenju, nisu dio ocjene usklađenosti ponuđenih uzoraka s postojećim zahtjevima. Posebno napominje da mu naručitelj nije dostavio zahtjev kojim je određen opseg vještačenja, zbog čega nije mogao provjeriti je li vještak postupao unutar dobivenog naloga. Žalitelj također upozorava da tvrdnje o „renomiranim proizvođačima“ nisu potkrijepljene usporednim tehničkim podacima ni izvorima, pa ih smatra paušalnim ocjenama, a ne zaključcima utemeljenima na provedenom vještačenju. Posebno se poziva na preporuku iz točke 6. dopune nalaza, prema kojoj bi u budućim postupcima trebalo izričito predvidjeti dinamičko testiranje i izraditi ispitni uređaj propisan normom EN 840. Žalitelj smatra da takva preporuka upućuje na potrebu prethodnog uređenja uvjeta i načina ispitivanja koji u predmetnom postupku nisu bili uređeni. Slijedom navedenog, žalitelj zaključuje da rezultati tako provedenog testiranja nisu mogli biti osnova za utvrđenje nesukladnosti ponuđenog proizvoda s normom EN 840 niti samostalan razlog za odbijanje njegove ponude.

Naručitelj u odgovoru na žalbu u cijelosti osporava navode žalitelja kao pravno neosnovane i tehnički promašene. Navodi da žalitelj cijelo vrijeme pokušava nametnuti tezu da je naručitelj provodio postupak certifikacije spremnika, što je u nadležnosti akreditiranih laboratorija. Ono što žalitelj svjesno preskače je činjenica da je naručitelj provodio postupak pregleda i ocjene ponuda i kontrole dostavljenog uzorka, pri čemu je angažirao stalnog sudskog vještaka za dostavu neovisnog, objektivnog, nepristranog, stručnog i nedvojbenog nalaza i mišljenja.

U odnosu na prvo osporavanje, naručitelj ističe kako je dužnost vještaka utvrđivanje činjeničnog stanja dostavljenog uzorka, koji utvrđuje ponašanje stvarnog proizvoda u realnim uvjetima, dok je svrha norme EN 840-5:2020 da utvrdi da će spremnik za sakupljanje otpada izdržati svakodnevno pražnjenje. Ističe da je primjena metode stalnog sudskog vještaka u ovom postupku u potpunosti utemeljena na zakonu i služi isključivo utvrđivanju činjeničnog stanja samog uzorka. Također naglašava kako

je stalni sudski vještak zakonom ovlašteno tijelo koje pod prisegom daje stručne nalaze i mišljenja, te jamči za točnost fizikalnih zakonitosti u svom nalazu koji ima snagu javne isprave.

U odnosu na drugo i treće osporavanje, naručitelj ističe da su angažiranje stalnog sudskog vještaka i pregled uzorka imali za cilj provjeriti vjerodostojnost ponude, utvrditi stvarna fizikalna svojstva ponuđenog proizvoda te otkriti eventualne skrivene materijalne nedostatke. Navodi da je prema ZJN 2016 ovlašten provjeravati odgovara li uzorak deklariranim svojstvima te da nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka predstavljaju zakonito dokazno sredstvo za utvrđivanje njegova stvarnog stanja. U odnosu na žaliteljevu tvrdnju da ograničenje od najviše pet padova u minuti služi sprječavanju pregrijavanja plastike, naručitelj pojašnjava da je ručno izvođenje ispitivanja podrazumijevalo sporiji ritam i dulje razmake između padova nego u automatiziranom laboratoriju. Prema njegovu stajalištu, materijal je zbog toga imao više vremena za hlađenje, pa takav način ispitivanja nije mogao nepovoljno utjecati na njegova svojstva, nego mu je osiguravao povoljnije uvjete. Unatoč tome, uzorak žalitelja nije zadovoljio ispitivanje. Naručitelj osporava navod da je na žaliteljevu uzorku provedeno samo 300 ciklusa. Poziva se na dopunu nalaza i mišljenja u kojoj je vještak naveo da su ukupno provedena 504 ciklusa spuštanja opterećene kante za biootpad s ispitnog postava, nakon čega je odlučio završiti dinamičko testiranje. Tijekom ispitivanja, prema navodima naručitelja, dvaput je zamijenjen sklop osovine i kotača zbog loma prihvata odnosno rukavca polimernog kotača i plastične deformacije osovine. Nadalje, naručitelj tvrdi da je za sva tri ponuditelja primijenjen jednak i transparentan ispitni prag od 500 ciklusa. Uzorci prvih dvaju ponuditelja, među kojima je i žalitelj, pretrpjeli su oštećenja znatno prije dosezanja tog praga, dok je uzorak odabranog ponuditelja izdržao 500 ponavljanja bez lomova i deformacija. Naručitelj smatra da stalni sudski vještak, postupajući prema pravilima struke i u okviru svoje autonomije u vođenju vještačenja, ima pravo procijeniti kada je ispitivanje završeno. Prema njegovu stajalištu, nastavak do 1.000 ciklusa ne bi promijenio konačne rezultate ni poredak ponuda jer su na žaliteljevu uzorku već prije dosezanja 500 ciklusa dvaput nastali lomovi i deformacije. Stoga zaključuje da bi daljnje ispitivanje predstavljalo neopravdano trošenje vremena i resursa, protivno načelima ekonomičnosti i svrhovitosti postupanja.

U odnosu na četvrto osporavanje, naručitelj navodi da je sukladno članku 290. stavku 2. ZJN 2016, postupak pregleda i ocjene ponuda tajan do donošenja odluke javnog naručitelja. Slijedom toga smatra da nije imao zakonsku ni ugovornu obvezu pozvati ponuditelje, uključujući žalitelja, da prisustvuju internoj provjeri dostavljenih uzoraka. Pojašnjava da su tehnička pomoć zaposlenika Zagrebačkog holdinga i korištenje ispitnog postava služili isključivo tome da stalni sudski vještak pregleda uzorke i provede ispitivanje. Naručitelj ističe da su utvrđenja vještaka dokumentirana i fotografirana te da je pripadajuća dokumentacija priložena nalazu i mišljenju odnosno njihovoj dopuni, čime smatra da su transparentnost i provjerljivost u cijelosti osigurane. Žaliteljeve dvojbe o tome je li svaki ciklus evidentiran ocjenjuje paušalnim te smatra da su opovrgnute prisegom stalnog sudskog vještaka i njegovim potpisom na službenom dokumentu.

U odnosu na peto osporavanje, naručitelj osporava žaliteljevu tvrdnju da je njegov uzorak selektivno podvrgnut kraćem ispitivanju od samo 300 ciklusa. Smatra da je takav navod činjenično netočan i protivan sadržaju nalaza vještaka, koji žalitelj svjesno zanemaruje. Ističe da je za sve uzorke jednako određen ispitni prag od 500 ponavljanja te da su na žaliteljevu uzorku prije dosezanja tog praga dvaput nastala oštećenja. Prvi lom prihvata odnosno rukavca polimernog kotača i plastična

deformacija osovine zabilježeni su nakon 51 ciklusa. Nakon ugradnje novog kompleta kotača i nove osovine na isti uzorak, ponovni lom prihvata nastao je nakon dodatna 153 ciklusa. Ispitivanje je potom nastavljeno do ukupno 504 ciklusa. Naručitelj stoga naglašava da je žaliteljev uzorak dvaput podbacio prije dosezanja 500 ponavljanja te ponovno odbacuje tvrdnju da je provedeno samo 300 ciklusa. Žaliteljevo inzistiranje na nejednakom tretmanu ocjenjuje pokušajem odvrćanja pozornosti od nedvojbeno utvrđenog tehničkog neuspjeha uzorka. Nasuprot tome, navodi da je uzorak odabranog ponuditelja izdržao 500 ciklusa bez lomova, deformacija ili drugih znakova podbacivanja.

U odnosu na šesto osporavanje, naručitelj ističe da se zakonska i primarna zadaća stalnog sudskog vještaka sastoji u utvrđivanju činjenica o ponašanju uzorka tijekom ispitivanja te davanju stručnog mišljenja o njegovoj usklađenosti s tehničkom specifikacijom. Prema stajalištu naručitelja, vještak može u nalaz uključiti i dodatna, neobvezujuća stručna zapažanja. Takva zapažanja ne utječu na valjanost njegova temeljnog zaključka ni na bit predmeta te njihovo iznošenje ne predstavlja prekoračenje povjerenog zadatka. Naručitelj naglašava da osnovu za odbijanje žaliteljeve ponude čine materijalne činjenice koje smatra neoborivima, odnosno utvrđenje vještaka da je žaliteljev uzorak tijekom ispitivanja podbacio i pretrpio lom. Smatra da je time dokazana njegova neusklađenost s minimalnim tehničkim parametrima iz ovog postupka javne nabave.

Za ocjenu predmetnih žalbenih navoda odlučne su činjenice o propisanom načinu provjere uzoraka, stvarno primijenjenoj metodi, tijeku ispitivanja i sadržaju zaključaka vještaka, a koje su već utvrđene u okviru prethodnog žalbenog navoda. Zbog izbjegavanja nepotrebnog ponavljanja, iste se ovdje neće ponavljati u cijelosti, već se samo ukazuje na bitne činjenice za ocjenu pojedinih navoda žalitelja.

Kako je razvidno iz prethodno citirane dopune nalaza i mišljenja vještaka, vještak je nakon provedenog dinamičkog testiranja u realnim uvjetima utvrdio da uzorak ne zadovoljava uvjete trajnosti propisane normom EN 840-5:2020, slijedom čega je naručitelj odbio ponudu žalitelja.

U odnosu na prvo žaliteljevo osporavanje koje se odnosi na neodgovarajući ispitni uređaj i primijenjenu metodu, utvrđeno je da je Troškovnikom propisano testiranje uzoraka od strane nadležnog laboratorija prema normama EN 840-1:2020, EN 840-5:2020 i EN 840-6:2020 ili jednakovrijedno. Točno žalitelj navodi da je vještak u dopuni nalaza naveo kako je proveo ispitivanje prema točki 4.7.4. norme EN 840-5:2020 premda iz opisa provedenog postupka proizlazi da se isti poziva na ispitivanje pada s visine rubnjaka iz točke 4.7.5. („Kerb travel – drops“), a kako je to razvidno iz citiranog izvotka iz predmetne norme sadržanog u žalbi žalitelja. Isto tako je točno da navedena norma za provedbu ispitivanja predviđa aparat prikazan u Dodatku B norme, na slici B.1, koju i sam vještak navodi na stranici 2/10 dopune nalaza. Vještak je normirani postupak opisao kao podizanje spremnika i njegovo slobodno spuštanje tako da kotači prvi udare o tlo. Nasuprot tome, iz dopune nalaza i mišljenja vještaka je razvidno da je ispitivanje od 1. travnja 2026. provedeno na lokaciji naručitelja, na čeličnoj platformi koju su izradili djelatnici ZG holdinga. Platforma se sastojala od kosog i ravnog dijela, visine 140 mm. Spremnik je povlačilo odnosno spuštalo desetak djelatnika Holdinga, prema uputama brzinom hoda, približno 1,2 m/s.

Slijedom navedenog, u pravu je žalitelj da sporno dinamičko testiranje nije provedeno aparatom izričito propisanim točkom 4.7.5. norme EN 840-5:2020, već platformom koju su izradili djelatnici naručitelja. Stoga proizlazi da ispitivanje nije provedeno prema zahtjevima točke 4.7.5. norme EN 840-5:2020 te se njegovi rezultati ne mogu predstavljati pouzdanu osnovu za utvrđivanje nesukladnosti dostavljenog

uzorka s normom EN 840-5:2020. Stoga se predmetno žaliteljevo osporavanje u tom dijelu ocjenjuje osnovanim.

Zatim, u odnosu na drugo žaliteljevo osporavanje koje se odnosi na nepoštovanje ključnih ispitnih parametara točke 4.7.5.2 (Kerb travel - drops) norme EN 840-5:2020, utvrđeno je da točka 4.7.5. norme EN 840-5:2020 predviđa sljedeće zahtjeve: „4.7.5. Pomicanje rubnika (padovi) 4.7.5.1. Općenito Ispitivanja čvrstoće provode se na kontejnerima s 2 i 4 kotača pod sljedećim uvjetima : - Temperatura ispitivanja T1 = sobna temperatura - Ispitno opterećenje prema točki 4.5. - Pad od 140 mm. Kontejner se mora podići 140 mm, a zatim slobodno ispustiti tako da prvo 2 kotača udare o tlo. Nakon ispitivanja ne smije biti trajnih deformacija ili loma koji ometaju rukovanje, naginjanje, kotrljanje ili sigurnost i zdravlje (kotači se moraju slobodno kretati). 4.7.5.2 Uvjeti ispitivanja - 2 kotača moraju udariti o tlo - mora se izvesti najmanje 1000 padova - najviše 5 padova u minuti - ispitna oprema mora biti u skladu sa slikama B.1 i B.2 Nakon ispitivanja ne smije biti trajnih deformacija ili loma koji ometaju rukovanje, kotrljanje (kotači se moraju slobodno kretati).“ Sam vještak u svojoj dopuni nalaza i mišljenja navodi da normirani postupak zahtijeva najmanje 1.000 ciklusa, uz najviše pet ciklusa u minuti. Međutim, iz dopune nalaza i mišljenja proizlazi da je u odnosu na ponudu žalitelja stvarno provedeno ukupno 504 ciklusa. U sadržaju nalaza nema podataka o izmjerenoj temperaturi ni evidencije učestalosti padova. Nesporno je da korištena ispitna oprema nije bila izvedena u skladu sa slikama B.1 i B.2. točke 4.7.5.2 norme EN 840-5:2020, već je za ispitivanje korišten improvizirani ispitni postav.

Slijedom navedenog, u pravu je žalitelj da se iz rezultata provedenog ispitivanja ne može zaključiti da je provedeno ispitivanje prema normi EN 840-5 :2020 obzirom da nisu poštivani ključni zahtjevi navedene norme. Stoga proizlazi da ispitivanje nije provedeno prema zahtjevima točke 4.7.5. norme EN 840-5:2020 te se njegovi rezultati ne mogu predstavljati pouzdanu osnovu za utvrđivanje nesukladnosti dostavljenog uzorka s normom EN 840-5:2020. Stoga se predmetno žaliteljevo osporavanje u tom dijelu ocjenjuje osnovanim.

Zatim, u odnosu na treće žaliteljevo osporavanje koje se odnosi na prijevremeni prekid i nedosljednu metodologiju ispitivanja, nije sporno da norma EN 840-5:2020 predviđa minimalno 1000 ciklusa testiranja, najviše 5 padova u minuti te da ispitna oprema mora biti u skladu sa slikama B.1 i B.2. norme. Međutim, iz dopune nalaza i mišljenja vještaka je utvrđeno da su kod ispitivanja uzorka žalitelja nakon 51 ciklusa nastali lom prihvata kotača i plastična deformacija osovine spremnika. Ugrađena je nova osovina i oba nova kotača istog proizvođača, preuzeti iz skladišta Podružnice Čistoća. Nakon daljnjih 153 ciklusa ponovno su nastali lom prihvata kotača i jaka plastična deformacija osovine. Nakon druge zamjene dijelova provedeno je još 300 ciklusa, bez vidljivih deformacija ili oštećenja na tom posljednjem sklopu. Vještak je ispitivanje samoinicijativno završio nakon ukupno 504 ciklusa.

Uvidom u Tehnički nalaz i mišljenje vještaka mr.sc. Krunoslava Ormuža, dipl. inž. str. od 23. lipnja 2026. u odnosu na dinamičko testiranje kanti za prikupljanje komunalnog bio otpada ponuđača tvrtke Tridion d.o.o., Zagreb, utvrđeno je da je kod uzorka odabranog ponuditelja provedeno testiranje od ukupno 500 ciklusa. Nakon provedenog dinamičkog testiranja, vještak je dao sljedeće „M I Š L J E N J E: 1. predmetna kanta za bio-otpad volumena 240 litara Tridion d.o.o., Zagreb, proizvođač ESE GmbH Njemačka izdržala je kontrolno dinamičko testiranje (500 ciklusa u realnim uvjetima). 2. Hrvatska norma HRN EN 840-5:2020 propisuje da kanta i sustav vožnje mora izdržati minimalno 1000 ciklusa testiranja, pa tehnički gledano, imajući na umu

provedeno realno dinamičko testiranje s 500 ciklusa, smatram da predmetna kanta zadovoljava uvjete trajnosti propisane predmetnom normom.“.

Dakle, iz utvrđenog činjeničnog stanja proizlazi da nije osnovana žaliteljeva tvrdnja da je ispitivanje njegova uzorka provedeno kroz samo 300 ciklusa. Naime, prema dopuni nalaza i mišljenja vještaka, ukupno su provedena 504 ciklusa, pri čemu se 300 ciklusa odnosi isključivo na posljednju dionicu ispitivanja, nakon druge zamjene osovine i kotača. Međutim, nije sporno da norma EN 840-5:2020 predviđa najmanje 1.000 ciklusa ispitivanja, dok je ispitivanje žaliteljeva uzorka završeno nakon ukupno 504 ciklusa, a uzorka odabranog ponuditelja nakon 500 ciklusa. Unatoč tome, vještak je za uzorak odabranog ponuditelja zaključio da zadovoljava uvjete trajnosti propisane tom normom, iako nije provedeno svih 1.000 ciklusa koje i sam navodi kao zahtjev norme. Naručiteljevo obrazloženje da nastavak ispitivanja žaliteljeva uzorka do 1.000 ciklusa ne bi promijenio rezultat zbog prethodno nastalih oštećenja ne otklanja pitanje usklađenosti primijenjene metode s normom, niti obrazlaže pozitivnu ocjenu uzorka odabranog ponuditelja nakon samo 500 ciklusa. Isto tako, pozivanje na stručnu autonomiju vještaka i ekonomičnost postupanja također ne predstavlja obrazloženje na temelju kojeg se može odstupiti od propisanog opsega ispitivanja, a istodobno zaključiti da je dokazana sukladnost s normom.

Slijedom navedenoga, osnovano žalitelj ukazuje na nedosljednost u ocjeni rezultata nepotpuno provedenih ispitivanja, slijedom čega se predmetno žaliteljevo osporavanje u tom dijelu ocjenjuje osnovanim.

U odnosu na četvrto žaliteljevo osporavanje kojim ukazuje na izostanak kontradiktornosti prilikom ispitivanja uzoraka, žalbeno tijelo ističe da prisustvovanje ponuditelja ispitivanju nije jedini način osiguravanja transparentnosti i provjerljivosti tog postupka. Prema stajalištu žalbenog tijela, navedena se svrha može ostvariti omogućavanjem prisustvovanja ponuditelja ili objektivnim i transparentnim dokumentiranjem provedenog ispitivanja, koje ponuditeljima omogućuje osporavanje eventualnih spornih utvrđenja naručitelja.

U konkretnom slučaju dokumentacijom o nabavi nije predviđeno prisustvovanje ponuditelja ispitivanju uzoraka. Međutim, iz dopune nalaza i mišljenja vještaka je utvrđeno da je dinamičko ispitivanje uzoraka provedeno na lokaciji naručitelja, njegovom opremom i uz operativno sudjelovanje njegovih djelatnika, pod stručnim vodstvom vještaka, bez prisutnosti ponuditelja. Dopuna nalaza navodi da je snimljeno više videozapisa, a u dopuni nalaza su prikazane fotografije odnosno snimke zaslona postupka i oštećenja. Također je utvrđeno da je žalitelj dana 14. srpnja 2026., nakon donošenja odluke o odabiru, putem EOJN podnio naručitelju Zahtjev za uvid u dokumentaciju postupka. Postupajući po navedenom zahtjevu žalitelja, naručitelj je sukladno članku 310. ZJN 2016 omogućio žalitelju uvid u cjelokupnu dokumentaciju provedenog postupka putem EOJN RH, te mu je stavio na raspolaganje dodatna 22 dokumenta (detaljno navedeni u nastavku ovog rješenja). U odnosu na zatraženi foto i video materijal, naručitelj je odgovorio da nije u posjedu foto i video materijala nastalog tijekom izrade nalaza i mišljenja, kao i dopune nalaza i mišljenja.

Slijedom navedenog, obzirom da iz utvrđenog činjeničnog stanja proizlazi da je u konkretnom slučaju ponuditeljima objektivnim i transparentnim dokumentiranjem provedenog ispitivanja (stavljanjem na raspolaganje nalaza i mišljenja vještaka te dopune istog koji sadrži detaljno dokumentirani postupak testiranja uz prilaganje fotografija samog postupka i nastalih oštećenja) omogućeno osporavanje eventualnih spornih utvrđenja naručitelja, žalbeni navod u kojem žalitelj iz svojeg neprisustvovanja

ispitivanju uzoraka izvodi zaključak o povredi kontradiktornosti, prema ocjeni žalbenog tijela nije osnovan.

U odnosu na peto osporavanje žalitelja koje se odnosi na nejednako postupanje prema ponuditeljima, prethodno je već utvrđeno da primijenjena metoda kod testiranja svih uzoraka nije bila metoda propisana normom EN 840-5:2020. Kod uzorka odabranog ponuditelja Tridion d.o.o. ispitivanje je prekinuto nakon 500 ciklusa, nakon čega je izveden zaključak da proizvod zadovoljava zahtjeve predmetne norme, iako je prethodno navedeno da norma zahtijeva najmanje 1.000 ciklusa. Na žaliteljevu uzorku nakon 51 ciklusa nastali su lom prihvata kotača i plastična deformacija osovine, a nakon zamjene tih dijelova oštećenja su se ponovila poslije daljnjih 153 ciklusa. Nakon druge zamjene provedeno je još 300 ciklusa bez vidljivih oštećenja, nakon čega je vještak samoinicijativno završio ispitivanje uz ukupno provedena 504 ciklusa i uz negativan zaključak da uzorak žalitelja ne zadovoljava zahtjeve predmetne norme.

Dakle, iz utvrđenog činjeničnog stanja proizlazi da nije točna žaliteljeva tvrdnja da je negativan zaključak o ne udovoljavanju žaliteljevog uzorka zahtjevima norme izveden nakon samo 300 provedenih ciklusa, već se takav zaključak temelji na ukupno provedena 504 ciklusa ispitivanja od kojih su prva dva ciklusa ispitivanja pokazala ozbiljna oštećenja (uzorak žalitelja je pretrpio lom prihvata polimernog kotača i plastičnu deformaciju osovine), dok se 300 ciklusa odnosi isključivo na posljednju dionicu ispitivanja. Međutim, nije sporno da norma EN 840-5:2020 predviđa najmanje 1.000 ciklusa ispitivanja, dok je ispitivanje žaliteljeva uzorka završeno nakon ukupno 504 ciklusa, a uzorka odabranog ponuditelja nakon 500 ciklusa. Unatoč tome, vještak je za uzorak odabranog ponuditelja zaključio da zadovoljava uvjete trajnosti propisane tom normom, iako nije provedeno svih 1.000 ciklusa koje i sam navodi kao zahtjev norme. Slijedom navedenoga, iako je ispitni prag bio postavljen gotovo jednako za sve (500 ispitivanja uzoraka odabranog ponuditelja i 504 ispitivanja uzoraka žalitelja), osnovano žalitelj ukazuje na nedosljednost u ocjeni rezultata nepotpuno provedenih ispitivanja, slijedom čega se predmetno žaliteljevo osporavanje u tom dijelu ocjenjuje osnovanim.

U odnosu na žaliteljevo šesto osporavanje da vještak nije izvršio zadatak na način koji omogućuje provjerljivu ocjenu usklađenosti, u žalbenom je postupku utvrđeno da točno žalitelj navodi da iz zahtjeva naručitelja za dopunu nalaza i mišljenja vještaka od 20. ožujka 2026. proizlazi da je vještaku izričito naloženo da utvrdi jesu li testirani uzorci u cijelosti usklađeni sa svim tehničkim zahtjevima iz troškovnika i dokumentacije o nabavi te da, u slučaju neusklađenosti, precizno navede razloge neusklađenosti i konkretne tehničke nedostatke. Stoga je dopuna nalaza trebala omogućiti provjerljivo povezivanje utvrđenih svojstava uzorka s pojedinim unaprijed propisanim zahtjevima.

Kako je razvidno iz prethodno cjelovito citirane dopune i nalaza i mišljenja vještaka od 16. travnja 2026., vještak je nakon provedenog dinamičkog testiranja uzoraka žalitelja, dao svoje mišljenje kako slijedi: „M I Š L J E N J E 1. predmetna kanta za bio-otpad volumena 240 litara proizvođača Plastik Grgić nije izdržala kontrolno dinamičko testiranje (u realnim uvjetima), budući da je do loma kotača i plastične deformacije osovine došlo nakon 51. ispitnog ciklusa. 2. Nakon ugradnje novog seta kotača i nove osovine, do ponovnog loma kotača i plastične deformacije osovine je došlo nakon 153. ciklusa. 3. Hrvatska norma HRN EN 840-5:2020 propisuje da kanta i sustav vožnje mora izdržati minimalno 1000 ciklusa testiranja, pa tehnički gledano, imajući na umu provedeno realno dinamičko testiranje, smatram da predmetna kanta ne zadovoljava uvjete trajnosti propisane predmetnom normom. 4. Hrvatske norme EN 840-1 - EN 840-5 ne propisuju minimalne debljine stijenke same kante. No iskustveno

se debljine stijenki kante kod renomiranih proizvođača kreću od 3,5 mm naviše. Stoga smatram da ubuduće, u tehničkim specifikacijama za kante za otpad koje se nabavljaju, treba propisati minimalnu debljinu polimerne stijenke kante (minimalno 3,5 mm). 5. U tehničkim specifikacijama ubuduće treba propisati minimalnu masu prazne kante za otpad volumena 240 litara (minimalno 11,5 -12,0 kg). Napominjem da norme EN 840-1 - EN 840-5 ne propisuju minimalne mase praznih kanti. 6. U uvjetima budućih natječaja smatram da treba navesti da će se provesti kontrola tehničkih parametara kanti i da će se provesti dinamičko testiranje kanti u skladu s normom HRN EN 840-5:2020. Za takvo ispitivanje predlažem da se izradi relativno jednostavan laboratorijski postav (izgledom definiran u predmetnoj normi, odnosno vidljiv na stranici 2. ovog elaborata). Tada se, u sljedećim isporukama, dio kontrolnog dinamičkog testiranja može provesti na tom normiranom postavu (npr. 500 ciklusa), a dio dinamičkog testiranja (sljedećih 500 ciklusa) može provest na način kao što je opisano u ovom elaboratu."

Dakle, vještak je u dopuni nalaza i mišljenja naveo konkretna oštećenja uzorka žalitelja, odnosno lomove kotača i plastične deformacije osovine, ali je zaključak o neispunjavanju zahtjeva trajnosti iz norme HRN EN 840-5:2020 izveo iz rezultata dinamičkog testiranja koje, kako je prethodno utvrđeno, nije provedeno prema zahtjevima te norme. Time nije obrazložena veza između oštećenja nastalih u primijenjenim uvjetima ispitivanja i neispunjavanja zahtjeva koji su bili propisani dokumentacijom o nabavi. Naime, utvrđenje da je uzorak pretrpio oštećenja u određenom postupku ispitivanja, ne može se samo po sebi poistovjetiti s dokazom njegove nesukladnosti s normom ako nije utvrđeno da primijenjeni postupak odgovara zahtjevima te norme.

Slijedom navedenoga, dopuna nalaza i mišljenja ne omogućuje provjerljiv zaključak o neusklađenosti uzorka s propisanim zahtjevima, slijedom čega se predmetno žaliteljevo osporavanje u tom dijelu ocjenjuje osnovanim.

Žalitelj zatim osporava zaključak naručitelja da proizvod odabranog ponuditelja udovoljava zahtjevima norme EN 840-5:2020, jer smatra da taj zaključak nije utemeljen na ispitivanju provedenom prema uvjetima navedene norme. Ističe da nije korišten propisani ispitni postav niti je osigurano ispunjenje svih tehničkih uvjeta koji se odnose na način izvođenja ispitivanja, visinu pada, dopušteni broj padova u minuti i kontrolirane uvjete provedbe. Nadalje, ispitivanje je završeno nakon 500 ciklusa, iako norma, prema njegovim navodima, zahtijeva najmanje 1.000 padova. Žalitelj smatra da izostanak oštećenja tijekom prvih 500 ciklusa nije dovoljan dokaz sukladnosti proizvoda s normom. Na temelju polovice propisanog broja ponavljanja nije moguće pouzdano utvrditi bi li proizvod izdržao cjelokupno ispitivanje, odnosno bi li tijekom preostalih ciklusa nastala oštećenja, deformacije ili lomovi. Prema stajalištu žalitelja, sukladnost se može potvrditi tek nakon provedbe cjelovitog ispitivanja u svim propisanim uvjetima. Stoga smatra da odabrani ponuditelj nije dokazao ispunjenje zahtjeva norme EN 840-5:2020, nego je naručitelj prihvatljivost njegova proizvoda utvrdio na temelju nepotpunog i nestandardiziranog ispitivanja. Žalitelj nadalje ističe da je naručitelj, ako je zahtijevao dokazivanje sukladnosti s navedenom normom, morao zahtijevati i provjeriti dokaz o ispitivanju provedenom u cijelosti prema njezinoj metodologiji. Smatra da ispitivanje na improviziranom postavu, završeno nakon 500 ciklusa, ne predstavlja valjan dokaz ispunjenja propisanog tehničkog zahtjeva. Slijedom toga, žalitelj dovodi u pitanje postojanje vjerodostojnog i provjerljivog dokaza na temelju kojeg je proizvod odabranog ponuditelja ocijenjen tehnički prihvatljivim. Zaključuje da se odluka o prihvatljivosti ponude odabranog ponuditelja temelji na

nedostatno utvrđenom činjeničnom stanju i zaključku koji nije proizašao iz pravilno provedenog ispitivanja.

Naručitelj u odgovoru na žalbu osporava žaliteljevu tvrdnju da nije jasno na temelju kojeg je vjerodostojnog i provjerljivog dokaza utvrđena tehnička prihvatljivost proizvoda odabranog ponuditelja. Smatra da takav navod zanemaruje pravni poredak i zakonom priznata dokazna sredstva. Pojašnjava da je navedenu činjenicu utvrdio na temelju nalaza i mišljenja stalnog sudskog vještaka, koji, prema njegovu stajalištu, sukladno ZJN 2016 i Zakonu o parničnom postupku, predstavlja mjerodavan, vjerodostojan i provjerljiv dokaz. Ističe da je riječ o zakonom ovlaštenom vještaku koji djeluje pod prisegom te smatra da njegov stručni zaključak, potpis i pečat jamče istinitost i točnost utvrđenih činjenica. Naručitelj nadalje navodi da je uzorak žalitelja dvaput pretrpio lom prije doseganja ispitnog praga od 500 ciklusa, dok je uzorak odabranog ponuditelja izdržao svih 500 ciklusa bez strukturnih oštećenja. Prema navodima naručitelja, vještak je neposrednim pregledom i ispitivanjem uzorka utvrdio da proizvod odabranog ponuditelja ispunjava tražene tehničke parametre. Pri tom je u nalazu naveo da norma HRN EN 840-5:2020 zahtijeva najmanje 1.000 ciklusa, ali je na temelju provedenog dinamičkog ispitivanja od 500 ciklusa ocijenio da spremnik zadovoljava zahtjeve trajnosti propisane tom normom. Naručitelj smatra da žaliteljeve paušalne dvojbe i nezadovoljstvo rezultatima ispitivanja ne mogu umanjiti dokaznu snagu službenog vještačenja. Slijedom toga zaključuje da je u postupku pregleda i ocjene ponuda pravilno i zakonito utvrdio valjanost ponude odabranog ponuditelja.

Ocjenjujući osnovanost predmetnog žalbenog navoda, izvršen je uvid u Tehnički nalaz i mišljenje – dinamičko testiranje kanti za prikupljanje komunalnog bio otpada ponuđača tvrtke Tridion d.o.o. od 23. lipnja 2026., izrađen od strane mr.sc. Krunoslav Ormuž, dipl. inž. str., Stalni sudski vještak za strojarstvo i cestovni promet, koji je temeljem provedenog dinamičkog testiranja kanti za prikupljanje komunalnog bio – otpada proizvođača ESE GmbH Njemačka koje je ponudila tvrtka Tridion d.o.o., Zagreb, izradio sljedeći „N A L A Z I M I Š L J E N J E: Zagrebački Holding d.o.o. Podružnica Čistoća je pokrenulo postupak javne nabave za dobavu kanti namijenjenih prikupljanju komunalnog bio-otpada. Da bi se utvrdilo da li ponuđene kante za prikupljanje komunalnog bio-otpada proizvođača tvrtke ESE GmbH Njemačka zadovoljavaju natječajem propisane uvjete trajnosti i kvalitete, provedeno je sljedeće testiranje/ ispitivanje: 1. Dinamičko testiranje kanti za bio-otpad u realnim uvjetima prema metodi izvedbe koju propisuje Hrvatska norma HRN EN 840-5:2020 „Pokretni spremnici za otpad i recikliranje – 5. dio: Zahtjevi izvedbe i metode ispitivanja“; Hrvatska norma HRN EN 840-5:2020 „Pokretni spremnici za otpad i recikliranje – 5. dio: Zahtjevi izvedbe i metode ispitivanja“ propisuje načine ispitivanja/testiranja pokretnih spremnika za otpad i recikliranje s kapacitetom do 1700 litara. Norma se odnosi na spremnike s 2 ili 4 kotača, usklađene s dijelovima normi EN 840-1 - EN 840-4. Propisuje testove kojima se provjerava kvaliteta, uključujući: ispitivanja udarom (npr. pri niskim temperaturama), ispitivanja stabilnosti i statičkog opterećenja, te testove izdržljivosti kotača i mehanizama za pražnjenje. Predmetnoj normi EN 840-5 trebaju udovoljavati i kante za bio-otpad volumena 240 litara koje su ponuđene u postupku javne nabave za dobavu kanti namijenjenih prikupljanju otpada pokrenutom od strane Zagrebačkog Holdinga d.o.o. Podružnice Čistoća, Prema dostavljanim podacima ponuđene kante odgovaraju normama EN 840-1 - EN 840-5. Da bi se utvrdilo je li predmetnoj normi HRN EN 840-5:2020 stvarno udovoljavaju i ponuđena kanta za prikupljanje bio-otpada volumena 240 litara proizvođača ESE GmbH, Njemačka, provedeno je testiranje u realnim uvjetima uzorka predmetne kante za bio-otpad koju je dostavio ponuditelj, tvrtka Tridion d.o.o., Zagreb. Norma HRN EN 840-5:2020 u

poglavlju 4.5 propisuje da kanta za otpad volumena 240 litara treba, za provedbu testiranja, biti opterećena s ($0,4 \text{ kg/dm}^3 \times 240 \text{ litara} =$) 96 kg tereta. Prazna kanta je izvagana i ima masu 10,5 kg. Znači, ukupna masa opterećene kante za otpad opterećene teretom i spremne za testiranje treba biti 106,5 kg. Jedan od testova koji je predviđen normom, poglavlje 4.7.4., je i testiranje može li mehanizam za vožnju ispitivane, propisano opterećene, kante za otpad izdržati pad na kotače sa stube visine 140 mm na tlo (tzv. ispitivanje padom preko stube). Laboratorijsko testiranje se provodi na pomoću ispitnog postava s kojim se propisano opterećena kanta za otpad podigne na visinu 140 mm i potom se, slobodnim padom, spusti na način da prvo kotači „udare“ u tlo. Navedeno ispitivanje treba ponoviti minimalno 1000 puta, uz maksimalnih 5 ispitnih ciklusa u minuti. Nakon provedenog testiranja, na ispitivanoj kanti za otpad ne smije biti trajnih (plastičnih) deformacija niti lomova koji bi umanjivali ili onemogućavali normalno korištenje i/ili upotrebu testirane kante. Norma HRN EN 840-5:2020 propisuje načelni izgled ispitnog postava (vidljiv na sljedećoj skici): Testiranje provedeno dana 11. lipnja 2026. godine, radionica Podružnice Čistoća, Jakuševac Radi provjere je li dostavljena kanta za prikupljanje bio-otpada volumena 240 litara proizvođač ESE GmbH, Njemačka koju je ponudila tvrtka Tridion d.o.o., Zagreb, uistinu ispunjava propisane odnosno deklarirane uvjete trajnosti (između ostalog da li zadovoljava i 1000 ciklusa (udaraca = padova preko stube) provedeno je odgovarajuće testiranje u realnim uvjetima, na lokaciji naručitelja. Da bi testiranje bilo uspješno, potrebno je da nakon 1000 ciklusa (udaraca) na kanti ne bude nikakvih pukotina ili trajnih deformacija koje bi utjecale na funkcionalnost (npr. kotači se moraju i dalje slobodno okretati, a osovina ne smije biti savijena). Neposredno prije testiranja, predmetna kanta volumena 240 litara, vlastite mase 10,5 kg, je napunjena s 96 kg komposta, te je ista izvagana. Ukupna masa kante je bila 106,5 kg. Za predmetno dinamičko – kontrolno testiranje, izrađen je i postavljen na tlo postav za testiranje koji simulira stubu (rubnik nogostupa) u realnim uvjetima. Platformu za dinamičko ispitivanje kante za prikupljanje bio otpada, izradili su i na lokaciju ispitivanja postavili djelatnici ZG holdinga, Službe za komunalnu logistiku i održavanje vozila, strojeva i opreme, Odjel spremnika. Platforma je izrađena od čeličnih limova i nosača, u dva odvojena dijela, dio s kosinom (za povlačenje kante na platformu) i ravni dio. Ispitna visina platforme iznosi 140 mm. Dinamičko ispitivanje kante za bio-otpad provedeno je na način da se kanta povlači/spušta s platforme (kao što se spušta s nogostupa u realnim uvjetima). Propisno opterećenu kantu je, prema uputama, brzinom hoda (cca 1,2 m/s), povlačilo/spuštalo desetak djelatnika ZG holdinga, Službe za komunalnu logistiku i održavanje vozila, strojeva i opreme, Odjel spremnika, kako bi se izbjegao subjektivni utjecaj djelatnika na postupak ispitivanja. Tijekom testiranja je snimljeno više video zapisa i veći broj fotografija. Rezultati testiranja 1. Nakon 500 ciklusa (udarca - spuštanja opterećene kante za bio-otpad s predmetnog postava) nije došlo do nikakvog oštećenja ili deformacija. Kanta, osovina i kotači su ostali čitavi. Napomena: sveukupno je provedeno 500 ciklusa (udarca - spuštanja opterećene kante za bio-otpad s predmetnog postava) nakon čega sam odlučio da je dinamičko testiranje završeno. Naime prethodno ispitivane kante dvoje drugih proizvođača/ponuđača su, nakon mnogo manjeg broja ciklusa, bile ozbiljno oštećene, o čemu sam izradio i dostavio Izvešća Zagrebačkom Holdingu d.o.o., Podružnica Čistoća. Po završetku testiranja kante su oprane visokotlačnim peraćem i vizualno pregledane. Vizualnim pregledom nisu utvrđena oštećenja niti su uočeni ikakvi tragovi trošenja ili pukotine na ispitanim kantama za bio-otpad koje su mogle nastupiti tijekom 500 ciklusa pražnjenja.

M I Š L J E N J E Nakon provedenog dinamičkog testiranja (kako je prethodno navedeno) mišljenja sam kako slijedi: 1. predmetna kanta za bio-otpad volumena 240 litara Tridion d.o.o., Zagreb, proizvođač ESE GmbH Njemačka izdržala je kontrolno dinamičko testiranje (500 ciklusa u realnim uvjetima). 2. Hrvatska norma HRN EN 840-5:2020 propisuje da kanta i sustav vožnje mora izdržati minimalno 1000 ciklusa testiranja, pa tehnički gledano, imajući na umu provedeno realno dinamičko testiranje s 500 ciklusa, smatram da predmetna kanta zadovoljava uvjete trajnosti propisane predmetnom normom."

Na temelju utvrđenog činjeničnog stanja, žalbeno tijelo nalazi predmetni žalbeni navod osnovanim.

Naime, iz Tehničkog nalaza i mišljenja od 23. lipnja 2026. proizlazi da je ispitivanje uzorka odabranog ponuditelja završeno nakon 500 ciklusa, iako vještak u istom nalazu izričito navodi da norma HRN EN 840-5:2020 zahtijeva najmanje 1.000 ciklusa. Unatoč tome, vještak je zaključio da uzorak zadovoljava uvjete trajnosti propisane tom normom, bez obrazloženja na temelju kojeg bi rezultat polovice propisanog broja ciklusa omogućavao takav zaključak. Nadalje, činjenica da nakon 500 ciklusa nisu utvrđena oštećenja, deformacije ili pukotine, dokazuje ponašanje uzorka tijekom provedenog dijela ispitivanja, ali ne dokazuje da bi uzorak bez oštećenja izdržao i preostalih 500 ciklusa kako to pravilno ističe žalitelj. Stoga postoji nesklad između opsega stvarno provedenog ispitivanja i zaključka o ispunjenju zahtjeva norme. Navedeni nedostatak ne otklanja obrazloženje vještaka da je ispitivanje završeno zato što su uzorci drugih ponuditelja pretrpjeli ozbiljna oštećenja nakon manjeg broja ciklusa. Naime, rezultati ispitivanja drugih uzoraka ne predstavljaju dokaz sukladnosti uzorka odabranog ponuditelja niti opravdavaju skraćivanje ispitivanja potrebnog za potvrdu njegova ispunjavanja propisanih zahtjeva. Kako je prethodno utvrđeno, dokumentacijom o nabavi je tražena dostava uzoraka na testiranje koje će se provesti od strane nadležnog laboratorija sukladno propisanim normama EN 840-1:2020, EN 840-5:2020, EN 840-6:2020 ili jednakovrijedno, a ne samo usporedba izdržljivosti ponuđenih proizvoda. Nadalje, iz nalaza vještaka proizlazi da je ispitivanje provedeno ručnim povlačenjem odnosno spuštanjem spremnika s platforme koju su izradili djelatnici naručitelja, dok je normirani postupak opisan kao podizanje spremnika i njegovo slobodno spuštanje tako da kotači prvi udare o tlo i to na propisanom ispitnom postavu. Pozivanje na visinu platforme od 140 mm i propisano opterećenje ne dokazuje da su ispunjeni svi zahtjevi norme niti da je osigurano ispunjenje svih tehničkih uvjeta koji se odnose na način izvođenja ispitivanja, visinu pada te dopušteni broj padova u minuti. Također, iz prikazanog sadržaja nalaza također nije razvidno kako je kontrolirana učestalost padova i kako je osigurana ponovljivost uvjeta tijekom cijelog ispitivanja.

Naručitelj smatra da stručni status vještaka, njegov potpis i pečat sami po sebi jamče pravilnost zaključka o sukladnosti uzorka. Međutim, takva argumentacija naručitelja se ne može prihvatiti. Naime, naručitelj se neosnovano poziva na odredbe ZJN 2016 i Zakona o parničnom postupku te procesna ovlaštenja sudskog vještaka. Ne dovodeći u pitanje stručnost angažiranog vještaka, u konkretnom slučaju nije riječ o sudskom vještačenju određenom od strane suda niti o vještačenju provedenom u postupku pravne zaštite pred DKOM-om, već o stručnom mišljenju koje je naručitelj sam pribavio tijekom pregleda i ocjene ponuda. Takvo mišljenje može biti jedan od dokaza kojima naručitelj raspolaže, ali ne uživa procesni status niti dokaznu snagu sudskog vještačenja te ne može proširivati tehničke specifikacije niti zamijeniti dokazivanje sukladnosti na način propisan dokumentacijom o nabavi.

Slijedom navedenoga, osnovano žalitelj ukazuje da predmetni nalaz i mišljenje vještaka ne predstavljaju dostatnu i provjerljivu osnovu za zaključak da uzorak odabranog ponuditelja ispunjava zahtjeve trajnosti propisane normom HRN EN 840-5:2020. Stoga se žalbeni navod ocjenjuje osnovanim.

Žalitelj zaključno u žalbi ukazuje na povredu načela transparentnosti i onemogućavanje djelotvorne pravne zaštite. Žalitelj navodi da je od naručitelja zatražio uvid u dokumentaciju koja se neposredno odnosi na provedena ispitivanja te izradu nalaza i mišljenja sudskog vještaka, međutim, da mu naručitelj nije omogućio potpun uvid u dokumentaciju relevantnu za provjeru zakonitosti tehničkih ispitivanja i odluke o odbijanju njegove ponude. Prvotno mu je naručitelj dostavio uglavnom dokumente koji se odnose na druge ponuditelje i nisu bili predmet njegova zahtjeva, uz obrazloženje da je cjelokupna dokumentacija postupka dostupna putem EOJN-a. Naknadno je dostavljen Zahtjev za dopunu tehničkog nalaza i mišljenja vještaka od 20. ožujka 2026., KLASA: 351-01/26-05/03, URBROJ: 02-26-03, uz napomenu da nije imao dodatnih priloga. Naručitelj je za dio ostale zatražene dokumentacije naveo da je već dostupan putem EOJN-a, dok je dostavu preostalih dokumenata odbio, jer ih smatra internom komunikacijom, radnim materijalima i pripremnim aktima. Za fotografije i videozapise ispitivanja naveo je da nije njihov autor ni posjednik te da ih ne može dostaviti. Žalitelj ističe da mu i dalje nisu dostupni prvotni zahtjev za izradu nalaza, zahtjev za angažiranje Fakulteta strojarstva i brodogradnje i dokumentacija dostavljena Fakultetu, komunikacija između naručitelja, Fakulteta i vještaka te dokumentacija o izradi i tehničkim svojstvima ispitnog postava. Smatra da su ti dokumenti nužni za utvrđivanje prvotnog zadatka vještaka, primijenjenih kriterija i metodologije, eventualnih promjena opsega ispitivanja te podloge za konačne zaključke. Posebno naglašava da je naručitelj u zahtjevu vještaku od 20. ožujka 2026. naveo kako iz tehničkog nalaza i laboratorijskog izvješća nije mogao nedvojbeno zaključiti ispunjavaju li uzorci sve propisane zahtjeve. Stoga je zatražio izričitu ocjenu njihove usklađenosti i precizno navođenje nedostataka koji bi opravdavali odbijanje ponude. Pritom, prema navodima žalitelja, iz dostupne dokumentacije nije jasno na koje se laboratorijsko izvješće naručitelj poziva, tko ga je izradio, što je ispitano ni koji su njegovi potpuni zaključci. Žalitelj smatra da relevantnost dokumentacije proizlazi iz njezina sadržaja i utjecaja na pregled i ocjenu ponuda, a ne iz oznake da je riječ o internom ili pripremnom materijalu. Također ističe da obveza dostave uzoraka sama po sebi ne određuje metodologiju ispitivanja niti opravdava naknadno oblikovanje eliminacijskog testa. Prema njegovu stajalištu, mora postojati provjerljiva dokumentacija o tome tko je, kada, prema kojim kriterijima i uputama odredio ispitivanja čiji su rezultati poslužili za odbijanje ponude. Dodatno upozorava na nedostupnost fotografija i videozapisa na koje se vještak poziva. Ti bi materijali omogućili provjeru načina izvođenja, broja i ritma ciklusa, visine i geometrije pada, raspodjele opterećenja te mogućih prekida i odstupanja. Žalitelj stoga dovodi u pitanje i način na koji je naručitelj provjerio činjeničnu podlogu nalaza ako navedenim materijalima nije raspolagao. Zaključno, žalitelj smatra da dostava zahtjeva za dopunu nalaza nije otklonila nedostatke u dostupnosti dokumentacije. Navodi da mu je time bitno otežana provjera vjerodostojnosti ispitivanja, jednakog postupanja prema ponuditeljima i osnovanosti odluke te učinkovito osporavanje njezine zakonitosti. Slijedom toga tvrdi da je naručitelj povrijedio načelo transparentnosti i njegovo pravo na učinkovitu pravnu zaštitu.

Naručitelj u odgovoru na žalbu u cijelosti osporava žalbeni navod kao pravno neosnovan. Ističe da je žalitelju omogućen uvid u svu dokumentaciju koja prema zakonu čini spis predmeta javne nabave te smatra da njegovo pravo na djelotvornu

pravnu zaštitu nije povrijeđeno. Prema stajalištu naručitelja, interna elektronička komunikacija s vještakom, nacrti dopisa, radne upute, dogovori o terminima ispitivanja i podaci o tehničkim svojstvima improviziranog postava ne pripadaju spisu javne nabave. Navodi da nema zakonsku obvezu ni pravnu osnovu objavljivati u EOJN-u interne akte, pripremne materijale i komunikaciju sa stručnjacima koji sudjeluju u pregledu i ocjeni ponuda. Naručitelj naglašava da su odlučujuću podlogu za ocjenu ponuda činili nalaz i mišljenje sudskog vještaka te njihova dopuna, koji su žalitelju u cijelosti dostavljeni. Dokumentaciju koja je prethodila njihovom nastanku smatra dijelom internog postupka odlučivanja stručnog povjerenstva. Nadalje, odbacuje tvrdnju da je ispitivanje predstavljalo naknadno oblikovan eliminacijski test. Smatra da žalitelj zanemaruje cjelinu dokumentacije o nabavi, Troškovnika i tehničkih specifikacija, u kojima je izričito predviđena dostava uzoraka radi testiranja u nadležnom laboratoriju prema normama EN 840-1:2020, EN 840-5:2020 i EN 840-6:2020 ili jednakovrijednim normama, uz mogućnost isključenja ponuditelja čiji spremnici ne zadovoljavaju zahtjeve. Stoga ističe da je mogućnost takve provjere bila jasna i unaprijed poznata svim ponuditeljima. U odnosu na nedostavljene videozapise i izvorne fotografije, naručitelj navodi da je od vještaka zatražio izradu nalaza i mišljenja, dok snimke nastale tijekom njegova rada smatra vještakovim vlasništvom i radnim materijalom. Tvrdi da ih ne posjeduje i da nisu autorizirane kao službeni dokumenti postupka, zbog čega ih nije mogao dostaviti žalitelju. Zaključno, naručitelj osporava tvrdnju da je žalitelju otežano pobijanje Odluke o odabiru, pozivajući se i na sadržaj njegove opširne žalbe. Smatra da su razlozi odbijanja ponude transparentno obrazloženi nalazom i mišljenjem vještaka te njihovom dopunom, a da nedostavljanje interne korespondencije nije ograničilo žaliteljevu mogućnost osporavanja utvrđenih tehničkih nedostataka.

Ocjenjujući osnovanost žalbenog navoda utvrđeno je da je naručitelj kao priloge Zapisniku o pregledu i ocjeni ponuda, objavio dokumentaciju navedenu u točki 15. Podaci o početku i završetku pregleda i ocjene, popis priloga, i to: 1. Elaborat - Dopuna "Nalaza i mišljenja" Stalnog sudskog vještaka za strojarstvo i cestovni promet Krunoslava Ormuž - za testiranje uzoraka od ponuditelja EOL - EKOS D. O. O. 2. Elaborat - "Nalaz i mišljenje" Stalnog sudskog vještaka za strojarstvo i cestovni promet Krunoslava Ormuž - za testiranje uzoraka od ponuditelja EOL - EKOS D. O. O. 3. Elaborat - "Nalaz i mišljenje" Stalnog sudskog vještaka za strojarstvo i cestovni promet Krunoslava Ormuž - za testiranje uzoraka od ponuditelja GRADATIN D.O.O. 4. Elaborat - "Nalaz i mišljenje" Stalnog sudskog vještaka za strojarstvo i cestovni promet Krunoslava Ormuž - za testiranje uzoraka od ponuditelja TRIDION D.O.O.

Nadalje, uvidom u dokumentaciju postupka dostupnu putem EOJN RH je utvrđeno da je žalitelj dana 14. srpnja 2026., nakon donošenja odluke o odabiru, putem EOJN RH podnio naručitelju Zahtjev za uvid u dokumentaciju kojim je zatražio sljedeće: "Ponuditelj moli sukladno članku 310. ZJN 2016, da naručitelj radi omogućavanja učinkovitog ostvarivanja prava na pravnu zaštitu, omogući uvid u cjelokupnu dokumentaciju koja se odnosi na provedena vještačenja i testiranja, a osobito da dostavi: - zahtjev naručitelja kojim je od sudskog vještaka zatražena izrada prvotnog tehničkog nalaza i mišljenja; - zahtjev kojim je Fakultet strojarstva i brodogradnje angažiran za provedbu laboratorijskog ispitivanja; - cjelokupne dokumentacije dostavljene FSB-u radi provedbe ispitivanja; - sve komunikacije između naručitelja, FSB-a i sudskog vještaka u vezi provedbe predmetnih ispitivanja; - odluku ili interni akt naručitelja kojim je odlučeno da će se uopće provoditi dodatna dinamička ispitivanja uzoraka. - zahtjev naručitelja od 20. ožujka 2026. (KLASA: 351-01/26-05/03, URBROJ: 02-26-03) kojim je zatražena dopuna nalaza i mišljenja, zajedno sa svim

prilozima uz taj zahtjev; - cjelokupnu komunikaciju između naručitelja i sudskog vještaka vezanu uz izradu nalaza i dopune nalaza; - sve video snimke testiranja na koje se sudski vještak izričito poziva u dopuni nalaza ("Tijekom testiranja je snimljeno više video zapisa"); - sve fotografije u izvornom obliku (koje nisu sastavni dio vještačenja); - svu dokumentaciju koja se odnosi na izradu i tehničke karakteristike ispitnog postava (platforme) korištene za testiranje; - zahtjev za izradu nalaza za Gradatin; - zahtjev za izradu nalaza za Tridion; - svu komunikaciju između naručitelja i vještaka u vezi svih navedenih nalaza."

Postupajući po navedenom zahtjevu žalitelja, naručitelj se 16. srpnja 2026. očitovao na navedeni Zahtjev kako slijedi: "Poštovani, vezano uz Vaš zahtjev za uvid u dodatnu dokumentaciju koja nije dostupna putem sustava EOJN, obavještavamo Vas kako sukladno članku 310. ZJN na koji ste se pozvali, imate uvid u cjelokupnu dokumentaciju provedenog postupka putem EOJN HR. Naručitelj nije u posjedu foto i video materijala nastalog tijekom izrade nalaza i mišljenja, kao i dopune nalaza i mišljenja, s obzirom da je predmet zahtjeva bila izrada nalaza i mišljenja, a ne prateće foto i/ili video dokumentacije. Ističemo da je u prvoj fazi uspostave dinamičkog sustava u dijelu Kriteriji za kvalitativnog odabira gospodarskog subjekta pod točkom 5.2.2.3. Uvjeti navedeno slijedeće: „Odnosi se na grupu 1 Gospodarski subjekt mora u II. fazi dinamičkog sustava za stavke troškovnike za koje Naručitelj to zatraži dostaviti uzorke.“ Slijedom navedenoga, provođenje dodatnih dinamičkih ispitivanja predstavlja provedbu radnji u okviru postupka te ne postoji obveza donošenja posebnog internog akta kojim bi se takvo postupanje posebno odobravallo ili o njemu odlučivalo. S poštovanjem". Naručitelj je pritom, sukladno članku 310. ZJN 2016, omogućio žalitelju uvid u one dijelove dokumentacije u koje podnositelj zahtjeva ne može izvršiti neposredan uvid putem EOJN RH, odnosno stavio mu je na raspolaganje dodatna 22 dokumenta i to: Zahtjev za dostavu uzoraka i ostale dokumentacije upućen Eol - ekos d.o.o., Gradatin d.o.o., Tridion d.o.o., više dokumenata zahtjeva za produljenje roka valjanosti ponude i garancije banke, izjave ponuditelja o produljenju roka valjanosti ponude i jamstva, Izjava Holding.pdf, Certifikat_120lit-ovjereni_prijevod_HR.pdf, Dop_2605031_ZGH-odgovor_na_zah_tjev_naručitelja-kante_Grupa1_Din_sustav.pdf, Certifikat_240lit-ovjereni_prijevod_HR.pdf, Izjava o dostavi uzoraka- potpisana.pdf.

Naručitelj je žalitelju naknadno dostavio Zahtjev za dopunu tehničkog nalaza i mišljenja vještaka, KLASA: 351-01/26-05/03, URBROJ: 02-26-03 od 20. ožujka 2026., uz napomenu da uz navedeni zahtjev nisu postojali dodatni prilozi.

Člankom 310. ZJN 2016 je u stavku 1. propisano da je javni naručitelj obavezan nakon dostave odluke o odabiru ili poništenju do isteka roka za žalbu, na zahtjev natjecatelja ili ponuditelja, omogućiti uvid u cjelokupnu dokumentaciju dotičnog postupka, uključujući zapisnike, dostavljene ponude ili zahtjeve za sudjelovanje, osim u one dokumente koji su označeni tajnim. U stavku 2. je propisano da iznimno od stavka 1. ovoga članka, javni naručitelj nije obavezan omogućiti uvid u one dijelove dokumentacije u koje podnositelj zahtjeva može izvršiti neposredan uvid putem EOJN RH.

Dakle, u žalbenom postupku je utvrđeno da su u konkretnom slučaju žalitelju bili dostupni nalazi i mišljenja vještaka te njihove dopune, imao je uvid u one dijelove dokumentacije u koje podnositelj zahtjeva može izvršiti neposredan uvid putem EOJN RH, te mu je omogućeno pregledavanje dodatna 22 dokumenta, a naknadno mu je dostavljen i zahtjev za dopunu nalaza i mišljenja vještaka.

Zatim, prema utvrđenom činjeničnom stanju nije utvrđeno da je naručitelj raspolagao dodatnim dokumentima koji sadržavaju kriterije, upute ili izmjene zadatka vještaka relevantne za ocjenu ponuda, a koji žalitelju nisu bili dostupni.

U odnosu na izvorne fotografije i videozapise, naručitelj je naveo da njima ne raspolaže, dok su fotografije uključene u nalaze i mišljenja i njihove dopune bile dostupne žalitelju. Isto tako nije utvrđeno da je naručitelj uskratio dodatnu dokumentaciju koja sadržava odlučujuće kriterije ili upute za ocjenu uzoraka.

Iz sadržaja žalbe nadalje proizlazi da je žalitelj upravo na temelju dostupnih nalaza i mišljenja te njihove dopune konkretno osporavao primijenjeni ispitni postav, način izvođenja ispitivanja, broj ciklusa i zaključke o sukladnosti uzoraka. Navedeno potvrđuje da mu je bila dostupna podloga za osporavanje odlučujućih tehničkih utvrđenja.

Slijedom navedenoga, na temelju utvrđenih činjenica nije dokazana tvrdnja da je naručitelj žalitelju uskratio dostupnu dokumentaciju predmetnog postupka i time onemogućio učinkovito osporavanje odluke o odabiru. Stoga se predmetni žalbeni navod ocjenjuje neosnovanim.

Postupajući po službenoj dužnosti temeljem članka 404. ZJN 2016, a u odnosu na osobito bitne povrede postupka javne nabave iz članka 404. stavka 2. toga Zakona, ovo državno tijelo nije utvrdilo postojanje osobito bitnih povreda.

Sukladno navedenom, temeljem članka 425. stavka 1. točke 4. ZJN 2016, poništava se predmetna odluka o odabiru kako je i odlučeno u točki 1. izreke ovog rješenja te se predmet vraća naručitelju na ponovni postupak. Naručitelj je obvezan, u skladu s člankom 425. stavkom 6. ZJN 2016, postupiti sukladno izreci odluke Državne komisije, najkasnije u roku od 30 dana od dostave izvršne odluke, pri čemu je vezan pravnim shvaćanjem i primjedbama Državne komisije.

Žalitelj je postavio zahtjev za naknadu troškova žalbenog postupka u ukupnom iznosu od 2.306,25 eura od čega na ime naknade za pokretanje žalbenog postupka traži iznos od 2.150,00 eura, te iznos od 156,25 eura (s PDV-om) na ime troškova sastavljanja žalbe od strane odvjetnika.

Članak 431. stavak 2. ZJN 2016. propisuje da Državna komisija odlučuje o troškovima žalbenog postupka, određuje tko snosi troškove žalbenog postupka i njihov iznos te kome se i u kojem roku moraju platiti. Stavak 3. tog članka propisuje da je stranka, na čiju je štetu žalbeni postupak okončan dužna protivnoj stranci nadoknaditi opravdane troškove koji su joj nastali sudjelovanjem u žalbenom postupku.

S obzirom na to da je žalbeni zahtjev kojim je traženo poništenje odluke o odabiru osnovan, osnovan je i žaliteljev zahtjev za naknadom troškova žalbenog postupka. Žalitelju pripada pravo na naknadu troška s osnove naknade za pokretanje žalbenog postupka u iznosu od 2.150,00 eura. U odnosu na zatraženi trošak sastava žalbe po odvjetniku, žalitelju se priznaje iznos od 125,00 eura sukladno Tbr. 22. stavku 1. alineji 1., Tbr. 24. i Tbr. 54. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine, broj 138/23), uvećan za pripadajući porez na dodanu vrijednost od 25 % u iznosu od 31,25 eura, odnosno ukupno 156,25 eura.

Slijedom navedenog, osnovan je zahtjev žalitelja za naknadu troškova žalbenog postupka u ukupnom iznosu od 2.306,25 eura.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv ovoga Rješenja nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor pred Visokim upravnim sudom Republike Hrvatske u roku od 30 dana od isteka osmog dana od dana javne objave Rješenja na internetskim stranicama Državne komisije za

kontrolu postupaka javne nabave. Tužba se predaje Visokom upravnom sudu Republike Hrvatske neposredno u pisanom obliku, usmeno na zapisnik ili se šalje poštom, odnosno dostavlja elektronički.

ZAMJENIK PREDsjednice

Zvonimir Jukić

ZVONIMIR JUKIĆ

HR-27319804652

Elektronički potpisano: 26.10.2026T11:29:39 (UTC:2026-10-26T10:29:39Z)

Provjera: <https://epotpis.rdd.hr/provjera>

Broj zapisa: 92c1f663-4205-40ca-8294-94d4dacf281

